BARUC 2

CAPITOLUL 1~5

1.1. În al douăzeci și cincilea an al lui Ieconia, regele lui Iuda, cuvântul Domnului a vorbit *astfel către Baruc, fiul lui Neria:*

2 și i-a zis: „Ai văzut tot ce-mi face poporul acesta? Răul făcut de semințiile rămase este mai mare decât *cel făcut de* cele zece seminții care au fost duse în exil.

3 Căci triburile dintâi au fost silite de regii lor să păcătuiască, dar aceștia doi își silesc și își obligă regii să păcătuiască.

4 De aceea, iată, voi aduce nenorocirea peste această cetate și peste locuitorii ei; va fi luată dinaintea Feței Mele pentru o vreme și voi împrăștia acest popor printre neamuri, ca să facă bine neamurilor.

5 Și poporul Meu va fi pedepsit, dar va veni vremea când vor căuta ceea ce le poate face vremurile prospere.

2.1 „De aceea ți-am spus aceste *lucruri* , ca să-i spui lui Ieremia și tuturor celor care sunt ca tine să plece din cetatea aceasta. Căci faptele tale sunt ca un stâlp tare pentru cetatea aceasta și rugăciunile tale ca un zid tare.”

3.1 Și am zis: „O, Doamne, Doamne al meu, oare am venit eu în lume ca să văd relele [1]mamei mele?

2 Nu, Doamne! Dacă am căpătat har în ochii tăi, ia-mi mai întâi duhul, ca să mă duc la părinții mei și să nu mai văd nimicirea mamei mele.

3 Căci sunt apăsat din două părți: căci nu mă pot împotrivi Ție, dar nici sufletul meu nu poate vedea răul mamei mele.

4 „Un lucru voi spune însă înaintea Ta, Doamne: Ce se va întâmpla după aceste lucruri?

5 Căci dacă îți distrugi cetatea și îți dai țara în mâinile celor ce ne urăsc, cum va mai fi pomenit numele lui Israel?

6 Sau cum va mai vorbi cineva *vreodată* despre slava Ta? Sau cui i se va explica conținutul legii Tale?

7 Sau se va întoarce lumea [2]la starea ei naturală, iar epoca la tăcerea ei originară?

8 Și va fi luată mulțimea sufletelor? Și nu se va mai pomeni niciodată de firea omului?

9 Și unde sunt toate câte i-ai spus lui Moise despre noi?”

4.1 Domnul mi-a zis: „ *Cetatea aceasta va fi dată în mâna Domnului pentru o vreme, poporul va fi pedepsit pentru o vreme, iar lumea nu va fi uitată* .

2 „Sau credeți că aceasta este cetatea despre care *am vorbit când* am zis: «Te-am gravat pe palmele Mele?»”

3 Nu această clădire actuală a fost construită în mijlocul vostru; este cea care va fi revelată împreună cu mine și care a fost deja pregătită din momentul în care am decis să creez Grădina. Și i-am arătat-o lui Adam înainte ca el să păcătuiască. Dar când a încălcat porunca, ea i-a fost luată - la fel ca Grădina.

4 Și după aceste lucruri, i-am arătat robului meu Avraam, noaptea, între jertfele de jertfă.

5 Și i-am arătat din nou lui Moise pe Muntele Sinai, când i-am arătat modelul Cortului și al tuturor uneltelor lui.

6 Și acum, iată, este păstrat cu mine — precum și Grădina.

7 Acum, du-te și fă așa cum îți poruncesc.”

5.1 Și am răspuns și am zis: „ *De aceea voi fi vinovat în Sion, căci vrăjmașii tăi vor veni în locul acesta și vor pângări locul tău sfânt și vor duce moștenirea ta în exil și se vor stăpâni peste cei pe care îi iubești. Și se vor întoarce în țara idolilor lor și se vor lăuda înaintea lor. Și ce vei face pentru un nume mare?* ”

2 Și Domnul mi-a zis: „ *Numele*

1 [3:1] Syr* / Syr *„ rău ”*

2 [3:7] Syr (incorect) *„ ornament ”*

© Biblioteca Spirituală

Meu și slava Mea vor dăinui în veșnicie, dar judecata Mea își va exercita drepturile la timpul ei .”

3 *Și vei vedea cu ochii tăi că vrăjmașul nu va dărâma Sionul și nici nu va arde Ierusalimul, ci vor sluji Judecătorului pentru o vreme .*

4 *Tu însă, du-te și fă tot ce ți-am spus .”*

5 Am plecat și i-am luat cu mine pe Ieremia, pe Ido, pe Seraia, pe Iabeș, pe Ghedalia și pe toți nobilii poporului. I-am dus în pârâul Chedron și le-am spus tot ce mi se spusese.

6 Și și-au ridicat glasurile și au plâns cu toții.

7 Și am stat acolo și am postit până seara.

CAPITOLUL 6~9

6.1 A doua zi, iată, o oștire caldeeană a înconjurat cetatea. Seara, eu, Baruc, am părăsit poporul și am ieșit *afară* și m-am oprit lângă stejar.

2 Și m-am întristat din cauza Sionului și am tânguit din cauza exilului care venise asupra poporului.

3 Și iată, deodată un duh puternic m-a ridicat și m-a dus deasupra zidului Ierusalimului.

4 Și, în timp ce mă uitam, am văzut patru mesageri stând în picioare la cele patru colțuri ale cetății. Fiecare dintre ei ținea în mână o torță aprinsă.

5 Și un alt înger a început să coboare din ceruri și le-a zis: „Țineți candelele voastre și nu le aprindeți până nu vă voi spune eu.

6 Fiindcă am fost trimis mai întâi să vestesc pământului un cuvânt și apoi să pun în el ceea ce mi-a poruncit Domnul, Cel Preaînalt.”

7 L-am văzut coborând în Sfânta Sfintelor. Și de acolo a luat perdeaua, efodul sfânt, capacul ispășirii, cele două table, veșmintele sfinte ale preoților, altarul tămâierii și cele patruzeci și opt de pietre prețioase care împodobeau preoții și toate vasele sfinte ale Cortului.

8 Și a zis pământului cu glas tare: *„ Pământ, pământ, pământ, ascultă cuvântul Dumnezeului celui Atotputernic și primește lucrurile pe care ți le-am încredințat și păzește-le până la vremurile de pe urmă, ca atunci când ți se va porunci, să le poți da înapoi, pentru ca străinii să nu le ia în stăpânire .*

9 *Căci a sosit vremea când Ierusalimul va fi dat jos pentru o vreme, până în momentul în care se va zice că va fi ridicat din nou pentru totdeauna .”*

Și pământul și-a deschis gura și i-a înghițit.

7.1 După aceste lucruri, l-am auzit pe acest mesager spunând mesagerilor care țineau candelele: *„ Dărâmați acum zidurile și dărâmați-le din temelii, ca nu cumva vrăjmașii să se laude și să zică: «Am dărâmat zidul Sionului și am ars locul Dumnezeului Atotputernic* !»”

Și m-au pus înapoi în locul unde stăteam odinioară.

8.1 Mesagerii au făcut așa cum le poruncise; și după ce au dărâmat colțurile zidului și zidul s-a prăbușit, s-a auzit un glas din interiorul templului, zicând:

3 *„ Intrați, dușmani, și veniți, potrivnici! Căci cel ce a păzit casa a părăsit-o .”*

3 Atunci eu, Baruc, am plecat.

4 După aceste lucruri, oastea caldeeană a intrat în cetate și a pus stăpânire pe casă și tot ce era în jurul ei.

5 Au dus poporul în exil și i-au ucis pe unii dintre ei. L-au legat pe împăratul Zedechia și l-au trimis la împăratul Babilonului.

9.1 Eu, Baruc, am venit cu Ieremia, a cărui inimă s-a găsit curată de păcate și care nu a fost luat prins când cetatea a fost cucerită.

2 Și ne-am rupt hainele și am plâns și am jelit și am postit șapte zile.

CAPITOLUL 10~12

© Biblioteca Spirituală

10.1 După șapte zile, cuvântul lui Dumnezeu a venit la mine și mi-a zis:

2 *„ Spuneți-i lui Ieremia să plece ca să-i sprijine pe exilații din Babel .”*

3 *„Tu însă rămâi aici, în mijlocul pustiirii Sionului, și îți voi arăta, după aceste zile, ce se va întâmpla la sfârșitul zilelor .”*

4 Și i-am vorbit lui Ieremia așa cum mi-a poruncit Domnul.

5 Apoi a plecat cu poporul, dar eu, Baruc, m-am întors și am șezut înaintea porților Templului și am ridicat următoarea jale asupra Sionului și am zis:

6 „Fericit este cel care nu s-a născut încă și cel care, după ce s-a născut, a murit.

7 Cât despre noi, cei vii, vai de noi, pentru că vedem necazurile Sionului și ce s-a întâmplat cu Ierusalimul.

8 Voi chema sirenele din mare și tu, lilin, vii din deșert, și voi, demoni și dragoni, din păduri. Trezește-te și încinge-ți coapsele ca să jelești și cântă cântece de jale împreună cu mine și jelește-te împreună cu mine.

9 Voi, agricultorilor, nu mai semănați! Și tu, pământule, de ce îți dai rodul recoltei? Păstrează în tine dulceața hranei tale.

10 Și tu, viță, de ce mai oferi vinul tău? Căci niciodată nu vei mai aduce daruri de mâncare în Sion și niciodată nu se vor mai aduce cele dintâi roade.

11 Și voi, ceruri, nu vă lăsați roua și nu deschideți cămările de ploaie.

12 Și tu, soare, ține lumina razelor tale și tu, lună, stinge mulțimea luminii tale! Căci de ce să răsară lumina, unde lumina Sionului s-a întunecat?

13 Și voi, mirilor, să nu intrați și miresele să nu se împodobească cu cununi.

Și voi, femeilor, nu vă rugați să aveți copii.

14 Căci cea stearpă se va bucura mai mult, cele care n-au fii se vor bucura, iar cele care au fii se vor întrista.

15 Căci de ce nasc în dureri doar ca să se îngroape în jale?

16 Sau de ce ar trebui oamenii să aibă din nou fii? Sau de ce ar trebui să li se mai dea numele de soiul lor, când această mamă este pustiită, iar fiii ei au fost duși în exil?

17 De acum înainte, nu mai vorbiți despre frumusețe și nu mai vorbiți despre grație.

18 Voi însă, preoților, luați cheile Locului Sfânt, aruncați-le în cerul cel mare și dați-le Domnului, zicând: *„ Păzește-ți singur casa, căci iată că am fost găsiți ca niște administratori mincinoși .”*

19 Și voi, fecioare, care împletiți in fin și mătase cu aur din Ofir,

luați repede toate aceste lucruri și aruncați *-le* în foc, ca să le ducă la Cel ce le-a făcut. Și flacăra le trimite la Cel ce le-a creat, pentru ca vrăjmașii să nu le pună în stăpânire.

11.1 „Acum, eu, Baruc, îți spun așa, Babelule: «Dacă ai fi prosperat și *dacă* Sionul ar fi trăit în slava lui, ne-ar fi întristat mult că ai fi fost la fel ca Sionul.

2 Dar acum, iată, durerea este nesfârșită și tânguirea este nemăsurată, căci, iată, tu ești prosper, iar Sionul este pustiu.

3 Cine va judeca aceste lucruri? Sau cui ne vom plânge de ce ni s-a întâmplat?

4 „Doamne, cum ai îndurat *?* Părinții noștri au dormit fără durere și iată că cei drepți dorm liniștiți în pământ.

5 Căci ei n-au cunoscut această durere și n-au auzit *de* ce ni s-a întâmplat.

6 De ai avea urechi, pământule, și de ai avea inimă, țărână, ca să mergeți amândoi și să dați un strigăt în Locuința Morților și să spuneți morților:

7 „Voi sunteți mai fericiți decât noi, cei care suntem în viață.”

12.1 „În schimb, voi spune ce gândesc și voi rosti împotriva ta,[1] țară

[1] [12:1] Grec / Siriac „O”

© Biblioteca Spirituală

prosperă:

2 „Amiaza nu arde întotdeauna, nici razele soarelui nu dau lumină neîncetat.”

3 Și nu aștepta, nici nu spera, că vei avea întotdeauna prosperitate și bucurie. Și nu te îngâmfa prea mult și nu asupri.[1]

4 Căci mânia se va stârni împotriva voastră la vremea ei; căci acum este ținută în frâu, ca prin îndelungă răbdare.”[2]

5 Și după ce am spus aceste lucruri, am postit șapte zile.

CAPITOLUL 13~15

13.1 După aceste lucruri, eu, Baruc, stăteam pe Muntele Sionului și iată că un glas a venit de sus, zicându-mi:

2 „Ridică-te în picioare, Baruc, și ascultă cuvântul Dumnezeului celui puternic!

3 Fiindcă ai fost uimit de cele ce s-au întâmplat cu Sionul, vei fi păzit până la sfârșitul timpurilor, ca să fii o mărturie.

4 *Asta înseamnă* că, dacă aceste orașe prospere vor spune vreodată: „*De ce ne-a adus Dumnezeul Atotputernic această pedeapsă?*”,

5 tu și cei care sunt ca tine, cei care au văzut acest rău și pedeapsa venind peste tine și peste poporul tău la vremea lor, să le zică: „ *Aceasta este pentru* ca neamurile [3]să fie pedepsite aspru.”

6 Și la asta se pot aștepta.

7 Și dacă vor întreba în vremea aceea: „Când?”, le vei spune:

8 ' Toate voi, care ați băut vinul strecurat, beți *acum* și drojdia lui, căci judecata Celui Preaînalt este fără părtinire.

9 De aceea, mai înainte nu i-a cruțat pe fiii Săi; ci, pentru că au păcătuit, i-a asuprit ca pe dușmanii Săi.

10 De aceea au fost ei pedepsiți odată, ca să fie iertați.

11 Dar acum, popoare și neamuri, voi toți sunteți vinovați, pentru că ați călcat în picioare pământul în tot acest timp și [4]ați folosit greșit lucrurile care au fost create în el.[5]

12 Căci voi toți ați fost întotdeauna binecuvântați, [6]dar întotdeauna ați fost nerecunoscători pentru binefacerea adusă .”[7]

14.1 Și eu am răspuns și am vorbit:

„Iată, mi-ai arătat curgerea [8]vremurilor [9]și ce se va întâmpla după acestea [10]și mi-ai spus că pedeapsa despre care ai vorbit va veni peste neamuri.

2 Și acum, știu că sunt mulți care au păcătuit și care au trăit în prosperitate și care au plecat din lume, dar vor fi puține națiuni rămase în acele vremuri cărora li se vor putea adresa cuvintele Tale rostite.

3 Căci care este folosul *acestui lucru* sau ce *rău* mai rău decât cel pe care l-am văzut *deja* apropiindu-se de noi ne putem aștepta?

4 „Dar voi continua să vorbesc în prezența voastră.

5 Ce avantaj au față de Tine cei pricepuți, care n-au umblat în deșertăciune ca celelalte neamuri și n-au zis morților: „Dați-ne viață!”, ci s-au temut întotdeauna de Tine și nu s-au abătut de la căile Tale?

6 Și iată, ei au fost sârguincioși [11]și, cu toate acestea, *chiar și* din cauza lor, n-ai avut milă de Sion.

7 Și dacă sunt alții care au făcut rău, Sionul ar fi trebuit să fie iertat din cauza faptelor celor care au făcut fapte bune și nu ar fi trebuit să fie copleșit din cauza faptelor celor care au acționat nedrept.

8 „Dar cine, Doamne, Doamne al

---

1 [12:4] Siriac / Grecesc „Și nu așteptați să aveți bucurie și nu asupriți peste măsură.”
2 [12:4] Grec. / Siriac „prin frâie”
3 [13:5] Grec. / Siriac „națiune”
4 [13:11] Adaugă greacă / siriană
5 [13:11] Gr. / Siriacă „pământul în tot acest timp și pentru că ai folosit creația în mod nedrept”
6 [13:12] Gr. / Siriac „Căci întotdeauna v-am fost de folos”
7 [13:12] Adaugă greacă / siriană
8 [14:1] Gr. / Siriac „curs”
9 [14:1] Sirian „timp”
10 [14:1] Siriac/Grec omite „după aceste lucruri”
11 [14:6] Arab „ *au fost răpiți* ”

© Biblioteca Spirituală

meu, va înțelege judecata Ta și cine va cerceta adâncimea căilor Tale?

9 Cine poate înțelege măreția cărării Tale? Cine poate înțelege sfatul Tău cel neînțeles? Cine dintre cei născuți a descoperit vreodată începutul sau sfârșitul înțelepciunii Tale?

10 Căci toți am fost făcuți ca suflarea.

11 Căci, așa cum suflarea se înalță involuntar și dispare, așa este și cu firea oamenilor. *Ei* nu pleacă după propria lor voință și nu știu ce li se va întâmpla la sfârșit.

12 „Căci cei drepți au pe bună dreptate *o bună* nădejde pentru sfârșit; și părăsesc fără frică acest locuință, pentru că au la tine o comoară de fapte *bune* , păstrată în vistierii.

13 De aceea, ei părăsesc această lume fără frică; și cu încredere și bucurie deplină, așteaptă să primească lumea pe care le-ai promis-o.

14 Cât despre noi, vai de noi, care suntem și acum tratați cu ocară și care așteptăm relele în vremea aceea!

15 Dar Tu știi exact ce ai făcut cu slujitorii Tăi, căci noi nu suntem în stare să înțelegem ce este bine ca Tine, Creatorul nostru.

16 „Dar eu voi continua să vorbesc înaintea Ta, Doamne, Domnul meu!

17 La început, când lumea și locuitorii ei nu existau *încă* , Tu ai născocit și ai vorbit printr-un cuvânt, și în același timp lucrările creației [1]stăteau înaintea Ta.

18 Și ai spus că vei crea un om pentru această lume ca păzitor al lucrărilor tale, pentru ca să se știe că el nu a fost creat pentru lume, ci lumea pentru el.

19 Și acum, văd că lumea care a fost făcută pentru noi, iată, ea rămâne; dar noi, pentru care a fost făcută, plecăm.”

15.1 Domnul mi-a răspuns: „Pe bună dreptate ești uimit de plecarea omului, dar judecata ta cu privire la relele care s-au abătut asupra celor ce păcătuiesc este greșită.

2 Și în ceea ce privește ceea ce ai spus despre cei drepți care sunt luați și despre cei răi care prosperă;

3 și în ceea ce privește cele ce ai spus, omul acela nu cunoaște judecata ta;

4 De aceea, ascultă acum și îți voi vorbi; ia aminte și voi face cuvintele Mele să fie auzite.

5 „Este adevărat că omul n-ar fi înțeles judecata Mea dacă n-ar fi primit Legea și dacă nu l-aș fi învățat să înțeleagă.

6 Dar acum, pentru că a păcătuit, având pricepere, va fi pedepsit din cauza acestei *priceperi* .

7 Cât despre cei drepți, pentru care ați spus că lumea a venit: într-adevăr, ceea ce vine este și pentru ei.

8 Căci pentru ei, lumea aceasta este o luptă și o trudă cu multă trudă. Și, prin urmare, ceea ce va veni *va fi* o cunună cu mare glorie.”

CAPITOLUL 16~20

16.1 Și am răspuns și am zis:

„ Doamne, Doamne al meu, iată, anii de acum sunt puțini și răi; și cine, în această scurtă vreme, [2]poate moșteni ceea ce este nemăsurat? ”

17.1 Domnul mi-a răspuns și mi-a zis:

2 „Cel Preaînalt nu ia socoteală nici de mult timp, nici de puțini ani. Căci la ce i-a folosit lui Adam că a trăit 930 de ani și a călcat porunca lui?

3 De aceea, viața lungă pe care a trăit-o nu i-a fost de niciun folos, ci a adus moartea și a tăiat anii celor născuți din el.

4 Sau ce rău i-a păcat lui Moise că a trăit doar 120 de ani și, pentru că s-a supus Celui ce l-a creat, a adus legea urmașilor lui Iacov și a aprins o lampă pentru națiunea lui Israel?”

18.1 Și am răspuns și am zis:

„Omul care a aprins *lampa* a luat din lumină și puțini sunt cei care l-au imitat. Dar mulți pe care i-a aprins au

1 [14:17] Syr „creații”

2 [16:1] Syr omite „timp”

© Biblioteca Spirituală

luat din întunericul lui Adam și nu s-au bucurat de lumina lămpii.”

19.1 Și el mi-a răspuns și mi-a zis: „De aceea, a încheiat atunci un legământ pentru ei și a zis: «Iată, v-am pus înainte viața și moartea» și a chemat cerurile și pământul ca martori împotriva lor.

2 Căci știa că timpul lui este scurt, dar că cerurile și pământul vor dăinui veșnic.

3 Totuși, după această moarte, ei au păcătuit și au încălcat legea, deși știau că aveau legea care să *-i mustre* , precum și acea lumină în care nimic nu putea greși, *și,* de asemenea, sferele martore, și pe mine. Și acum, în ceea ce privește tot ceea ce există: Eu sunt cel care judecă.

4 „Dar tu, nu te gândi la aceste lucruri în sufletul tău și nu te întrista din cauza lucrurilor trecute.

5 Căci acum trebuie să se ia în considerare sfârșitul timpului: fie că este vorba de afaceri, prosperitate sau rușine; și nu începutul lui.

6 Căci dacă un om prosperă în tinerețea sa, dar este tratat cu rușine la bătrânețe, uită toată prosperitatea pe care a avut-o odinioară.

7 Și, dacă un om este tratat cu rușine în tinerețea sa, dar prosperă spre sfârșit, el nu-și mai amintește de rușinea sa.

8 Și ascultați mai departe: Chiar dacă toți ar fi prosperat neîncetat din ziua în care moartea a fost hotărâtă împotriva celor fărădelegi și aceasta a fost nimicită în cele din urmă, totul ar fi fost în zadar.

20.1 „De aceea, iată, vin zilele și vremurile se vor grăbi mai mult decât cele dintâi, anotimpurile se vor grăbi mai mult decât cele care au trecut și anii vor trece mai repede decât *cei de acum* .

2 De aceea, am luat acum Sionul, ca să pot vizita mai repede lumea la vremea ei.

3 „Acum, deci, ține cu tărie în inima ta tot ce [1]ți-am poruncit și pecetluiește-l în adâncul minții tale.

4 Și atunci vă voi arăta judecata Mea cea puternică și căile Mele nepătrunse.

5 De aceea, du-te și sfințește-te șapte zile; să nu mănânci pâine, să nu bei apă și să nu vorbești cu nimeni.

6 Și după acest timp, vino în acest loc și ți mă voi descoperi. Și îți voi spune adevăruri și îți voi porunci cu privire la cursul vremurilor, căci ele vin și nu vor întârzia.”

CAPITOLUL 21

21.1 Apoi am plecat de acolo și am șezut în pârâul Chedron, într-o peșteră de pământ. Și acolo mi-am sfințit sufletul. Și n-am mâncat pâine, dar nu mi-a fost foame; și n-am băut apă, dar nu mi-a fost sete. Și am rămas acolo până în ziua a șaptea, așa cum îmi poruncise El.

2 Și după aceea, am ajuns în locul unde îmi vorbise *mai înainte* .

3 Și s-a întâmplat la apusul soarelui că sufletul meu a avut parte de multe gânduri și am început să vorbesc în prezența Celui Atotputernic și am zis:

4 „Ascultă-mă, Tu, care ai creat pământul, Tu, care ai întemeiat întinderea prin cuvânt [2]și ai fixat înălțimea cerurilor prin Duh, Tu, care la începutul lumii ai chemat ceea ce nu era încă și ei Te ascultă.

5 Tu, care cu semnul tău, ai dat porunci văzduhului și ai văzut lucrurile care vor *veni* , precum și pe cele care au trecut.

6 Tu, care domnești cu gânduri mărețe peste oștirile care stau înaintea Ta; și care domnești cu indignare peste nenumărații sfinți *,* care sunt flacără și foc, pe care i-ai creat de la început, *pe cei* ce stau în jurul tronului Tău.

7 Căci *toate* acestea există numai pentru tine, ca să poți crea deodată tot ceea ce îți dorești.

8 „Tu ești cel care face ca

---

1 [20:3] Syr omite „care”

2 [21:4] Emendație / Syr „firmament în plinătatea sa”

© Biblioteca Spirituală

picăturile de ploaie să cadă cu număr pe pământ. Și numai Tu cunoști împlinirea timpurilor înainte ca ele să sosească. Onorează-mi rugăciunea.

9 Căci numai Tu poți susține pe toți cei care există și pe cei care au murit *și* [1]pe cei care vor *veni* , pe cei care păcătuiesc și pe cei care sunt drepți, căci Tu ești Cel Viu, Cel Nepătruns.

10 Căci Tu ești singurul Viu, Cel Nemuritor și Cel de Nepătruns și Tu cunoști numărul oamenilor.

11 Și, deși de- *a lungul* timpului mulți au păcătuit, mulți alții au fost drepți.

12 „Știi unde ai păstrat sfârșitul celor ce au păcătuit sau împlinirea celor ce au fost drepți.

13 Căci, dacă viața *de față* , pe care o au toți oamenii, este singura care există, nimic nu poate fi mai amar decât aceasta.

14 Căci la ce folosește puterea care se preface în slăbiciune, hrana din belșug care se preface în foamete sau frumusețea care se preface în urâțenie?

15 Căci firea omului este întotdeauna schimbătoare.

16 Căci ceea ce am fost odată, nu mai suntem; și ceea ce suntem acum, nu vom rămâne întotdeauna.

17 Căci, dacă n-ar fi fost pregătit un sfârșit al tuturor lucrurilor, începutul lor ar fi fost zadarnic.

18 „Dar spune-mi tot ce vine de la Tine și luminează-mă cu privire la ce Te rog:

19 Cât timp va dăinui stricăciunea? Și cât va fi prosperitatea muritorilor? Și când nu vor mai fi pângăriți de marea răutate cei care vor muri în această lume *?*

20 De aceea, poruncește cu milă și împlinește tot ce ai spus că vei face, pentru ca puterea ta să fie recunoscută de cei care cred că îndelunga ta răbdare este slăbiciune.

21 Și acum, celor care nu știu, dar care au văzut ce s-a întâmplat nouă și orașului nostru până acum, arată-le că *aceste lucruri* sunt în armonie cu îndelunga răbdare a puterii Tale; căci pentru numele Tău ne-ai numit un popor iubit.

22 „De aceea, de acum înainte, totul este într-o stare de mortalitate.

23 De aceea, mustră pe mesagerul morții și arată-ți slava și cunoaște-ți măreția frumuseții tale și pecetluiește Lumea de Dincolo, pentru ca de acum înainte să nu mai primească morții și lasă comorile sufletelor să-i întoarcă pe cei închiși în ele.

24 Căci mulți ani de pustiire au trecut de pe vremea lui Avraam, Isaac și Iacov și a tuturor celor care erau ca ei, care dorm în pământ - aceia pentru care ai spus că ai creat lumea.

25 Și acum, arată-ți slava în grabă și nu amâna ceea ce ți-a fost făgăduit.”

26 Și s-a întâmplat, *când* am terminat de rostit cuvintele acestei rugăciuni, *că* am slăbit foarte tare.

CAPITOLUL 22~30

22.1 După aceea, iată, cerurile s-au deschis și am văzut și mi s-a dat putere. Atunci s-a auzit un glas de sus și mi-a zis:

2 „Baruc, Baruc, de ce te tulburi?

3 Cine pornește într-o călătorie și nu o termină? Sau cine se va mângâia făcând o călătorie pe mare dacă nu ajunge în port?

4 Sau cine promite cuiva un dar – nu este oare furt, dacă nu se împlinește?

5 Sau cel ce seamănă pământul, nu pierde oare totul dacă nu culege roadele la vremea lui?

6 Sau cel ce sădește o plantă, oare săditorul așteaptă să primească rod din ea, dacă nu crește până la vremea hotărâtă?

7 Sau o femeie care a rămas însărcinată, nu-și ucide ea oare copilul când naște înainte de vreme?

8 Sau cine zidește o casă, oare se numește ea casă dacă nu are acoperiș și nu este zidită? Spune-mi mai întâi aceasta.”

1 [21:9] Arab „există, ceea ce a dispărut”

© Biblioteca Spirituală

23.1 Și am răspuns și am zis: „*Nu, Doamne, Domnul meu.*”

2 Și el mi-a răspuns: „De ce te frământi atunci pentru lucruri pe care nu le știi și de ce te neliniștești pentru lucruri pe care nu le cunoști?

3 Căci, așa cum nu i-ai uitat nici pe oamenii care există acum, nici pe cei care au murit, tot așa îmi amintesc și eu de cei care vor *veni* .

4 Căci atunci când Adam a păcătuit și moartea a fost decretată împotriva celor care urmau să se nască, a fost stabilit numărul mare al celor care urmau să se nască; și pentru acel număr a fost pregătit un loc unde cei vii să poată locui și unde morții să poată fi păstrați.

5 Prin urmare, nicio creatură nu va trăi din nou până când [1]nu se atinge numărul declarat anterior. Căci duhul meu este creatorul vieții, iar Lumea de Dincolo primește morții.

6 Și ți-a fost dat să auzi *despre* lucrurile care vor urma acestor vremuri.

7 Căci, cu adevărat, izbăvirea mea s-a apropiat și nu mai este atât de departe ca înainte.

24.1 „Căci iată, vin zilele când se vor deschide cărțile în care sunt scrise păcatele tuturor celor ce au păcătuit; și, în plus, *se vor deschide* și comorile în care este adunată dreptatea tuturor celor ce au fost drepți în creație.

2 Căci se va întâmpla în vremea aceea că vei vedea, tu și mulți împreună cu tine, îndelunga răbdare a Celui Preaînalt, care este din generație în generație, îndelungă răbdare față de toți cei ce se nasc, atât față de cei ce au păcătuit, cât și față *de cei ce* sunt drepți.”

3 Și am răspuns și am zis:

„Dar iată, o, Doamne, nimeni nu știe numărul lucrurilor care au trecut, nici al celor care vor veni.”

4 Căci iată, eu știu într-adevăr ce mi s-a întâmplat; [2]dar nu știu ce se va întâmpla cu vrăjmașii noștri sau când îți vei pedepsi lucrările.”

25.1 Și el mi-a răspuns: „Și tu vei fi păzit până la vremea aceea, până la semnul pe care Cel Preaînalt îl va aduce locuitorilor pământului la sfârșitul zilelor.

2 De aceea, acesta va fi semnul:

3 când groaza îi va cuprinde pe locuitorii pământului și vor cădea în multe necazuri; și mai mult, când vor cădea în chinuri mari.

4 Și din cauza marilor lor necazuri, se va întâmpla că vor zice în gândurile lor: « *Cel Atotputernic nu-și mai aduce aminte de pământ!» Și când își vor pierde nădejdea, se va întâmpla că atunci se va trezi timpul* .”

26.1 Și am răspuns și am zis: „ *Va dura mult necazul acela viitor? Și va cuprinde mulți ani acea strâmtorare?* ”

27.1 Și el mi-a răspuns: „Timpul acela este împărțit în douăsprezece părți, iar fiecare parte este rezervată *sarcinii sale desemnate* :

2 „În prima parte, va fi începutul tulburărilor.

3 „Și în partea a doua: măcelul celor mari.”

4 „Și în partea a treia: căderea multora în moarte.

5 „Și în partea a patra: trimiterea sabiei.

6 „Și în partea a cincea: foametea și reținerea ploii.

7 „Și în partea a șasea: […]

8 [„Și în partea a șaptea:] cutremure și teroare.[3]

9 „Și în partea a opta: o mulțime de fantome și atacurile demonilor.

10 „Și în partea a noua: căderea focului.

11 „Și în partea a zecea: viol și multă opresiune.

12 „Și în partea a unsprezecea: nedreptatea și lipsa de castitate.

1 [23:5] Arabă „până când”
2 [24:4] Arabul „noi”
3 [24:8] Sarcina atribuită fie celei de-a șasea, fie celei de-a șaptea săptămâni a fost omisă din cauza unei erori a scribilor. O reconstrucție alternativă ar fi: „Și în partea a șasea: cutremure și teroare. Și în partea a șaptea: […]” (sau poate chiar ceva minor diferit)

© Biblioteca Spirituală

13 „Și în partea a douăsprezecea: dezordine *care apare* dintr-o conglomerare a tot ceea ce a fost menționat anterior.

14 „Căci aceste părți ale acelui timp sunt rezervate și vor fi amestecate unele cu altele și se vor sluji unele altora.

15 Căci unele *dintre aceste părți* vor reține o parte din ele în timp ce vor lua de la altele, iar unele își vor îndeplini propria parte, precum și *pe cea a* altora; prin urmare, cei care vor trăi pe pământ în acele zile nu vor înțelege că acesta este sfârșitul timpurilor.

28.1 Dar în vremea aceea, oricine pricepe va fi înțelept.

2 Căci măsura și calculul acestui timp este de două părți pe săptămână din șapte săptămâni.”

3 Și eu am răspuns și am zis: „Este bine pentru un om să vină și să vadă *acele vremuri* , dar este mai bine pentru el să nu vină *în acele vremuri* , ca să nu cadă.

4 Dar voi spune și următoarele:

5. Cel nestricăcios îi va disprețui oare pe cei stricăcioși? Și va disprețui tot ce li se întâmplă celor stricăcioși, astfel încât să privească doar la cei nestricăcioși?

6 Dar, Doamne, dacă aceste lucruri, pe care mi le-ai spus mai dinainte, se împlinesc cu adevărat, *atunci* fă-mi cunoscut și mie, dacă am căpătat întru totul trecere în ochii tăi:

7 Se vor întâmpla aceste lucruri într *-un* singur loc sau într *-o singură parte a pământului sau vor fi trăite de întregul pământ?”*

29.1 Și el mi-a răspuns și mi-a zis:

„Orice se va întâmpla în vremea aceea se va abate peste tot pământul. De aceea, toți cei vii vor trăi *acel lucru* .”

2 Căci în vremea aceea, îi voi ocroti doar pe cei care se vor găsi în țara aceasta chiar în acele zile.

3 Și se va întâmpla, când se va împlini tot ce trebuie să se întâmple în acele părți, că Unsul va începe să fie descoperit.

4 „Și Behemot se va descoperi din locul său și Leviatan se va ridica din mare - acei doi monștri mari pe care i-am creat în a cincea zi a creației și pe care i-am păstrat până atunci. Și atunci ei vor fi hrană pentru toți cei care vor rămâne.

5 Pământul își va da roadele de zece mii de ori mai mult. Și pe fiecare viță vor fi o mie de mlădițe, și fiecare mlădiță va produce o mie de ciorchini, și fiecare ciorchine va produce o mie de struguri, și fiecare strugure va produce un bob de vin.

6 Și cei ce au flămânzit se vor bucura; și, în plus, vor vedea minuni în fiecare zi.

7 Căci vânturi vor ieși dinaintea Mea în fiecare dimineață, aducând mireasma fructelor aromate, și nori la sfârșitul zilei, vor distil roua sănătății.

8 Și se va întâmpla în vremea aceea că vistieria de mană se va coborî din nou de sus și ei vor mânca din ea în acei ani, pentru că aceștia sunt cei care vor fi ajuns la împlinirea timpului.

30.1 „Și după acestea, când se va împlini vremea arătării Celui Uns, El Se va întoarce cu slavă. Atunci toți cei ce au adormit în nădejdea Lui se vor învia.

2 Și se va întâmpla în vremea aceea că se vor deschide vistierii care păstrează numărul sufletelor celor drepți și vor ieși afară, și se vor arăta mulțimile de suflete împreună, într-o singură adunare, cu un singur gând. Și cei dintâi se vor bucura, iar cei din urmă nu se vor întrista.

3 Căci ei știu [1]că a venit vremea despre care se spune că este sfârșitul timpurilor.

4 Dar sufletele celor răi vor vedea toate aceste lucruri și se vor spulbera și mai mult.

5 Căci vor ști că a venit chinul lor și că pieirea lor a sosit.”

---

1 [30:3] Emendație / Sir „Căci el știe”

© Biblioteca Spirituală

CAPITOLUL 31~34

31.1 După aceste lucruri, m-am dus la popor și le-am zis: *„ Adunați la mine pe toți bătrânii voștri și le voi spune cuvinte .”*

2 Și s-au adunat cu toții în valea Chedron.

3 Și le-am răspuns și le-am zis: „Ascultă, Israele, și îți voi vorbi; ia aminte, sămânța lui Iacov, și te voi învăța.

4 Nu uita Sionul, ci adu-ți aminte de necazul Ierusalimului.

5 Căci iată, vin zile când tot ce este va ajunge pradă stricăciunii și va fi ca și cum n-ar fi fost niciodată.

32.1 „Dar cât despre tine, dacă Pregătiți-vă toți inimile să semănați în ele roadele legii, ea vă va ocroti în timpul în care Cel Atotputernic va zgudui întreaga creație.

2 Căci după puțin timp, zidirea Sionului va fi zdruncinată pentru ca ea să poată fi zidită din nou.

3 Dar clădirea aceea nu va rămâne în picioare; ci, după un timp, va fi din nou dezrădăcinată și va rămâne pustie pentru o vreme.

4 Și după aceea, este necesar ca ea să fie reînnoită în glorie și să fie desăvârșită în veșnicie.

5 De aceea, nu ar trebui să fim atât de tulburați de răul care a venit acum, ci cu atât mai mult *tulburați* de ceea ce urmează să fie.

6 Căci atunci când Cel Atotputernic Își va reînnoi creația, va fi o încercare mai mare decât aceste două necazuri.

7 „Acum, nu vă apropiați de mine câteva zile și nu mă căutați până mă voi întoarce la voi.”

8 După ce le-am spus toate aceste cuvinte, eu, Baruc, m-am dus. Și când m-au văzut oamenii plecând, și-au ridicat glasurile și s-au tânguit, zicând:

9 „Unde te îndepărtezi de noi, Baruc? Și ne vei părăsi ca un tată care își părăsește copiii ca pe orfani și îi lasă în urmă?”

33.1 Acestea sunt poruncile pe care ți le-a dat prietenul tău, profetul Ieremia, când ți-a zis:

2 „Ai grijă de acest popor în timpul absenței mele, cât timp eu pregătesc restul fraților noștri din Babel, împotriva cărora a fost pronunțată sentința de a fi duși în exil.”

3 Și acum, dacă ne părăsești, ar fi fost mai bine pentru noi toți să murim înaintea ta și atunci să ne părăsești tu.”

34.1 Și am răspuns și am zis oamenilor:

„ Departe de mine gândul de a te părăsi sau de a mă îndepărta de tine. Ci, pentru tine și pentru Sion, mă voi duce la Sfânta Sfintelor să întreb pe Cel Atotputernic, ca să primesc încă o iluminare. Și după aceste lucruri, mă voi întoarce la tine .”

CAPITOLUL 35~43

35.1 Și eu, Baruc, m-am dus la locul sfânt și am șezut pe ruinele *lui* și am plâns și am zis:

2 „O, de-ar fi ochii mei izvoare și pleoapele mele o fântână de lacrimi!

3 Cum voi plânge pentru Sion,

4 Și cum voi plânge pentru Ierusalim? Căci în locul unde mă întind acum, preoții cei mai de seamă aduceau jertfe sfinte și puneau pe el tămâie cu miros de bună mireasmă.

5 Acum însă, slava noastră s-a făcut praf și pofta sufletului nostru este cenușă.”

36.1 Și după ce am spus aceste lucruri, am adormit în locul acela și am avut o vedenie noaptea.

2 Și iată că *acolo era* o pădure de copaci plantați în câmpie și *era* înconjurată de munți înalți și stânci accidentate. Și pădurea ocupa mult spațiu.

3 Și iată că în fața ei răsărea o viță, și de sub ea *țâșnea* liniștit un izvor.

4 Și acum, fântâna aceea a venit în pădure și *s-a transformat* în valuri mari, iar acele valuri au scufundat pădurea și au dezrădăcinat brusc

© Biblioteca Spirituală

întreaga pădure și au răsturnat toți munții care o înconjurau.

5 Și înălțimea pădurii s-a redus, iar vârfurile munților s-au redus. Și fântâna aceea a devenit atât de puternică încât nu a mai rămas nimic din pădurea cea mare, cu excepția unui cedru.

6 După ce l-a doborât și pe acesta, a distrus întreaga pădure și a smuls-o din rădăcini, așa că nu a mai rămas nimic din ea și locul ei nu a mai fost recunoscut. Apoi, via aceea a sosit împreună cu fântâna, în pace și în mare liniște, și a ajuns într-un loc care nu era departe de cedrul care fusese doborât; și au adus cedrul la ea.

7 Și, pe când mă uitam, am văzut că vița și-a deschis gura și a vorbit și a zis cedrului: „Nu ești tu cedrul care a mai rămas din pădurea răutății? Din cauza ta, răutatea a rămas și s-a săvârșit în toți acești ani, dar niciodată binele.

8 Și ai continuat să cucerești ceea ce nu-ți aparținea; și nici măcar nu ai arătat milă față de ceea ce îți aparținea. Și ți-ai continuat să-ți întinzi puterea asupra celor care locuiau *departe* de tine; iar pe cei care se apropie de tine, i-ai ținut în mrejele răutății tale; și ți-ai înălțat mereu sufletul ca unul care nu poate fi dezrădăcinat.

9 Dar acum, vremea ta s-a grăbit și ceasul tău a venit.

10 De aceea, cedrule, urmează pădurea care a plecat dinaintea ta și devino praf cu ea și amestecă-ți cenușa.

11 Și acum, culcați-vă în chin și odihniți-vă în chinuri, până când va veni vremea voastră de pe urmă, când vă veți întoarce și veți fi chinuiți și mai mult.”

37.1 Și după acestea, am văzut că cedrul ardea și vița creștea, în timp ce acesta și tot ce era în jurul lui se transformau într-o câmpie plină de flori care nu se ofileau. Și într-adevăr, m-am trezit și m-am ridicat.

38.1 Și m-am rugat și am spus: „O, Doamne, Domnul meu, Tu ești cel care luminează întotdeauna pe cei ce se comportă cu pricepere.

2 Legea Ta este viața și înțelepciunea Ta este calea cea dreaptă.

3 De aceea, explică-mi interpretarea acestei viziuni.

4 Căci știi că sufletul meu a umblat pururea în legea Ta și că, din tinerețea mea, nu m-am depărtat de înțelepciunea Ta.”

39.1 Și el mi-a răspuns și mi-a zis:

2 „Baruc, iată tâlcuirea viziunii pe care ai avut-o. După cum ai văzut pădurea cea mare [1]înconjurată de munți înalți și strâmbi, [2]iată cuvântul:

3 Iată, vor veni zile când această împărăție care a distrus odată Sionul va fi distrusă și va fi supusă *împărăției* care va veni după ea.

4 După un timp, această *a doua împărăție* va fi și ea nimicită. Și se va ridica o alta, o a treia, care va stăpâni și *ea* puterea la vremea ei, apoi va fi nimicită.

5 „Și după acestea, se va ridica o a patra împărăție, a cărei putere va fi mai aspră și mai rea decât cele dinaintea ei; va stăpâni nenumărate ori, ca pădurile din câmpie, va stăpâni vremurile și se va înălța mai mult decât cedrii Libanului.

6 Și în ea, adevărul va fi ascuns, și toți cei pângăriți de nedreptate vor fugi la ea, așa cum fug fiarele rele și se târăsc în pădure.

7 Și când se va apropia vremea împlinirii sale, ca să cadă, se va întâmpla atunci că stăpânirea Unsului Meu, care este ca fântâna și vița, va fi descoperită. Și când se va descoperi, va dezrădăcina mulțimea oștirii sale.

8 Și în ceea ce ai văzut, cedrul înalt care a rămas din pădurea aceea; și în ceea ce privește cuvintele pe care le-ai auzit rostite de viță către el,

---

1 [39:2] Syr „păduri”
2 [39:2] Sir „munte”

© Biblioteca Spirituală

aceasta este explicația.

40.1 „ Ultimul conducător care va mai rămâne în viață în vremea aceea va fi legat, iar toată oștirea lui va fi ucisă de sabie. Îl vor duce pe Muntele Sionului, iar Unsul Meu îl va osândi pentru toate faptele lui rele. Va aduna și va pune înaintea lui toate lucrările oștirilor sale.

2 Și după aceea, îl va ucide și va ocroti pe ceilalți din poporul Meu care se vor găsi în locul pe care l-am ales.

3 Și stăpânirea lui va dăinui veșnic, până la sfârșitul lumii stricăciunii și până la împlinirea vremurilor menționate mai înainte.

4 Aceasta este viziunea ta și aceasta este interpretarea ei.”

41. 1 Și am răspuns și am zis: „Pentru cine și pentru câți vor fi aceste lucruri? Sau cine va fi vrednic să trăiască în vremea aceea? ”

2 Căci acum voi spune înaintea voastră tot ce gândesc și vă voi întreba despre lucrurile la care meditez.

3 Căci iată, văd mulți din poporul Tău care *s- au despărțit* de legile Tale și care au lepădat jugul legii Tale.

4 Dar am văzut și alții care și-au părăsit deșertăciunea și au fugit să caute adăpost sub aripile Tale.

5 Ce se va întâmpla, așadar, cu ei? Sau cum îi va primi vremea de pe urmă?

6 Sau poate că timpul lor va fi cu siguranță cântărit? Și vor fi judecați după cum arată balanța?”

42.1 Și el mi-a răspuns și mi-a zis:

2 „Îți voi arăta și ție aceste lucruri. Cât despre ceea ce ai spus: «Pentru cine și pentru câți vor fi aceste lucruri?», binele menționat mai înainte va fi pentru cei ce au crezut, iar contrariul acestor lucruri va fi pentru cei ce au disprețuit.

3 Cât despre ceea ce ai spus cu privire la cei care s-au apropiat și la cei care s-au retras, iată explicația.

4 Cât despre cei care inițial s-au supus, dar mai târziu s-au retras și s-au amestecat cu seminția popoarelor amestecate, timpul lor de odinioară a fost considerat ca niște munți.

5 Cât despre cei care inițial nu cunoșteau viața, dar mai târziu au cunoscut-o cu exactitate și s-au amestecat cu seminția popoarelor care s-au separat , vremea lor de pe urmă [1]va fi considerată ca munții.

6 Și timpul va veni după timp, și anotimp după anotimp, și fiecare va primi de la altul. Și apoi, în vederea sfârșitului, toate vor fi comparate după măsurarea timpurilor și a orelor anotimpurilor.

7 Căci stricăciunea îi va lua pe cei ce-i aparțin, iar viața pe cei ce-i aparțin.

8 Și țărâna va fi chemată și i se va spune: „Dă înapoi ce nu-ți aparține și ridică tot ce ai păstrat până la vremea lui.”

43.1 „Tu însă, Baruc, îndreaptă-ți inima spre cele ce ți s-au spus și înțelege ce ți s-a descoperit, căci ai multe mângâieri care vor dăinui veșnic.

2 Căci vei pleca din acest loc și vei părăsi regiunile care sunt acum înaintea ochilor tăi. Vei uita ce este stricăcios și nu-ți vei mai aminti niciodată ce este printre muritori.

3 Du-te, deci, și poruncește poporului tău. Apoi, veniți în locul acesta și, după aceea, postiți șapte zile. Apoi voi veni la tine și-ți voi vorbi.”

CAPITOLUL 44~47

44.1 Eu, Baruc, am plecat de acolo și m-am întors la poporul meu. Am chemat pe fiul meu întâi născut și pe prietenul meu Ghedalia [2]și pe șapte dintre bătrânii poporului și le-am zis:

2 „Iată, mă duc la părinții mei, așa cum face tot pământul.

3 Tu însă nu te abate de la calea legii, ci păzește și mustră pe poporul rămășiță, ca să nu se abate de la poruncile Celui Atotputernic.

4 Căci vedeți că Cel căruia Îi

1 [44:5] Emendație / Syr „fost”
2 [44:1] Arab / Sir „și prietenii mei Ghedalia”

© Biblioteca Spirituală

slujim este drept și că Creatorul nostru este nepărtinitor.

5 Și, voi toți, priviți ce s-a întâmplat cu Sionul și ce s-a întâmplat cu Ierusalimul.

6 Căci judecata Celui Atotputernic va fi făcută cunoscută, precum și căile Lui, care sunt de nepătruns și drepte.

7 „Căci dacă răbdați și perseverați în frica Lui și nu uitați Legea Lui, vremurile se vor schimba iarăși spre bine pentru voi și veți avea parte de mângâierea Sionului.

8 Căci tot ce este acum, nu este nimic, dar tot ce va fi în viitor va fi foarte măreț.

9 Căci tot ce este stricăcios va trece și tot ce este muritor va dispărea. Și tot ce este prezent va fi uitat și nicio amintire nu va rămâne din timpul prezent, care este [1]pângărit de rele.

10 Căci cine aleargă acum aleargă în zadar, iar cine prosperă va cădea curând și va fi umilit.

11 Căci ceea ce va fi în viitor, aceea va fi obiectul dorinței noastre; și ceea ce va fi mai târziu, aceea va fi ceea ce vom nădăjdui, căci este o vreme care nu trece.

12 „Și vine ceasul care va rămâne veșnic. Și *vine lumea nouă* ; cei care intră în începutul ei nu sunt duși înapoi în stricăciune de către ea, dar nu are milă de cei care pleacă în chin; și cei care trăiesc în ea nu sunt duși de către ea la pierzare.

13 Căci aceia sunt cei care vor moșteni acest timp despre care s-a vorbit, iar moștenirea timpului făgăduit le aparține.

14 Aceștia sunt cei ce și-au dobândit comori de înțelepciune și se găsesc la ei comori de pricepere, nu s-au îndepărtat de îndurare și au păzit adevărul legii.

15 Căci lumea viitoare le va fi dată, dar locuința celor mulți care vor rămâne [2]va fi în foc.

45.1 „De aceea, mustrați poporul cât puteți. Căci aceasta este sarcina noastră.”

2 Căci dacă îi vei învăța, îi vei da viață.”

46.1 Fiul meu, împreună cu bătrânii poporului, a răspuns și mi-a zis: „Oare ne-a umilit Cel Atotputernic în asemenea măsură încât să te ia atât de repede dintre noi?

2 Și vom fi cu adevărat în întuneric? Și nu va mai fi lumină pentru poporul care a rămas?

3 Căci unde vom cerceta din nou Legea? Sau cine va face diferența între moarte și viață pentru noi?”

4 Și le-am zis: „Nu pot să mă împotrivesc tronului Celui Atotputernic. Totuși, nu va duce lipsă nici lui Israel un om înțelept, nici seminției lui Iacov, un fiu al legii.

5 Ci pregătiți-vă inimile, ca toți să împliniți Legea și să vă supuneți celor înțelepți și pricepuți, cu frică, și pregătiți-vă sufletele, ca nimeni să nu se depărteze de ele.

6 Căci dacă faceți aceste lucruri, vestea bună, despre care v-am spus mai dinainte, va veni la voi și nu veți cădea în chinul despre care v-am mărturisit mai dinainte.”

Dar în ceea ce privește vorba că voi fi luat, nu le-am făcut *cunoscut* , nici măcar fiului meu.

47.1 După ce am plecat, după ce i-am lăsat să plece, m-am întors de acolo și le-am zis: „Iată, mă duc la Hebron, căci Cel Atotputernic m-a trimis acolo.”

2 Am ajuns în locul unde mi se spusese cuvântul și am stat acolo și am postit șapte zile.

CAPITOLUL 48

48.1 Și s-a întâmplat după a șaptea zi că m-am rugat înaintea Celui Atotputernic și am zis:

2 „Doamne, Tu chemi venirea vremurilor și ele stau înaintea Ta.

Tu faci să treacă arătarea puterii veacurilor și ele nu Ți se opun.

Tu rânduiești cursul anotimpurilor, iar ele Te ascultă.

1 [44:9] „timpurile prezente care sunt” în arabă

2 [44:15] doi omit „care sunt mulți”

© Biblioteca Spirituală

3 Numai Tu cunoști lungimea generațiilor și nu-ți dezvălui secretele multora.

4 Tu faci cunoscută mulțimea focului și cântărești ușurința vântului.

5 Tu cercetezi întinderea înălțimilor și scrutezi adâncurile întunericului.

6 Tu ai grijă de [1]numărul *celor* ce vor muri, și ei sunt păziți; și pregătești o casă pentru cei ce vor *fi* .

7 Îți amintești de începutul pe care l-ai creat și nu uiți de distrugerea care *abia* urmează.

8 Cu semne de frică și indignare poruncești flăcărilor, iar ele se prefac în duhuri. Și cu cuvântul aduci la viață ceea ce nu există și cu putere atotputernică ții ceea ce încă nu a venit.

9 Tu instruiești creația cu priceperea Ta și dai înțelepciune sferelor, ca să slujească conform pozițiilor lor.

10 Nenumărate armate stau înaintea ta și, la semnul tău, slujesc în pace conform pozițiilor lor.

11 Ascultă pe slujitorul Tău și ia aminte la cererea mea.

12 Căci ne naștem în scurt timp și în scurt timp ne întoarcem.

13 Dar la Tine, orele sunt ca vremurile, și zilele ca generațiile.

14 Nu vă mâniați, deci, pe omul, căci el nu este nimic; și nu luați în seamă faptele noastre, căci ce suntem noi?

15 Căci iată, prin darul Tău venim [2]în lume și nu plecăm de bunăvoie.

16 Căci nu le-am zis părinților noștri: „Zămisliți-ne!”, nici nu am trimis în Locuința Morților, zicând: „Primiți-ne!”

17 Ce putere avem, așadar, ca să îndurăm mânia Ta sau ce suntem noi ca să îndurăm judecata Ta?

18 Ocrotește-ne în mila Ta și ajută-ne în mila Ta.

19 Privește-i pe cei mici care Ți se supun și mântuiește pe toți cei ce se apropie de Tine. Nu nimici nădejdea poporului nostru și nu scurta zilele ajutorului nostru.

20 Căci acesta este neamul pe care l-ai ales și acesta este poporul cu care nu ai găsit pe nimeni egal.

21 Acum însă, eu voi vorbi înaintea ta și voi vorbi după cum gândește inima mea.

22 În Tine ne-am pus încrederea, căci iată, Legea Ta este cu noi și știm că nu vom cădea atâta timp cât păzim orânduirile Tale.

23 Căci vom fi întotdeauna binecuvântați; cel puțin nu ne-am amestecat cu neamurile. Căci suntem cu toții un singur popor de renume;

24 *noi* , care am primit o singură lege de la Unicul. Și legea care este printre noi ne va ajuta și înțelepciunea excelentă care este în noi ne va susține.”

25 Și după ce m-am rugat astfel, am slăbit foarte tare.

26 Și el mi-a răspuns și mi-a zis: „Te-ai rugat cu sinceritate, Baruc, și toate cuvintele tale au fost ascultate.

27 Dar judecata Mea își cere drepturile ei, și legea Mea își cere drepturile ei.

28 Căci îți voi răspunde din cuvintele tale *și* îți voi vorbi din rugăciunea *ta* .

29 „Căci așa este: Nimic nu se va strica, dacă nu a acționat cu răutate, permițându-și să uite bunătatea Mea și să refuze îndelunga Mea răbdare.

30 De aceea veți fi luați cu siguranță, așa cum v-am spus mai înainte.

31 „Și va veni vremea aceea care aduce necaz. Căci va veni și va trece cu o vehemență enormă; și va fi turbulent, sosind în focul indignării.

32 În zilele acelea, toți locuitorii pământului vor trăi în pace unii cu alții, [3]pentru că nu știu că judecata Mea s-a apropiat.

33 Căci în vremea aceea nu se vor găsi mulți înțelepți; și, de asemenea, cei pricepuți vor fi puțini; mai mult,

1 [48:6] Emendație / Sir „Tu poruncești”
2 [48:15] Arab „am ieșit la iveală”
3 [48:32] Arabii „se vor certa unii cu alții”

© Biblioteca Spirituală

chiar și cei care știu vor tăcea din ce în ce mai mult.

34 Și vor fi multe zvonuri și nu puține vești, iar lucrările fantomelor vor fi vizibile și nu puține promisiuni vor fi relatate: unele deșarte, iar altele confirmate.

35 Onoarea se va schimba în rușine, puterea va fi umilită și disprețuită, încrederea va fi zdrobită și frumusețea va fi de disprețuit.

36 Și mulți vor zice multora în vremea aceea: „Unde s-a ascuns mulțimea priceperii și unde s-a dus mulțimea înțelepciunii?”[1]

37 „Și când cineva cugetă la aceste lucruri, invidia se va stârni în cei ce nu se gândeau prea mult la ei înșiși; și mânia va apuca pe cei ce erau pașnici; și mulți vor fi aţâțați de mânie ca să facă rău multora; și vor ridica armate ca să verse sânge; dar, la sfârșit, vor pieri împreună cu ei.

38 „Și se va întâmpla chiar în vremea aceea, când, în văzul tuturor oamenilor, vremurile se vor schimba; pentru că, în toate vremurile acelea *de dinainte* , ei s-au pângărit și au asuprit, fiecare om a umblat în faptele lui și nu și-a adus aminte de legea Celui Atotputernic.

39 De aceea, un foc le va mistui gândurile și cugetele inimilor lor vor fi încercate într-o flacără. Căci Judecătorul [2]va veni și nu va ezita.

40 Căci fiecare locuitor al pământului știa când păcătuia, dar din cauza mândriei sale nu cunoștea Legea Mea.

41 Dar mulți vor plânge cu siguranță în vremea aceea, mai mult pentru cei vii decât pentru cei morți.”

42 Și am răspuns și am zis: „O, Adame, ce le-ai făcut tuturor celor care s-au născut din tine? Și ce se va spune despre prima Eva care a ascultat de șarpe?

43 Căci toată această mulțime merge spre stricăciune și nenumărați sunt cei pe care îi mistuie focul.

44 „Dar voi vorbi încă o dată în prezența voastră:

45 Tu, Doamne, Domnul meu, știi ce este în făptura Ta, căci de mult ai poruncit țărânei să-l dea naștere pe Adam;

46 și știi numărul celor născuți din el și cum au păcătuit înaintea ta, cei care au existat și care nu Te-au mărturisit ca fiind Creatorul lor.

47 Și pentru toate acestea, sfârșitul lor îi va rușina; și Legea Ta, pe care au călcat-o, le va răsplăti în ziua Ta.

48 „Acum însă, să încetăm *să mai discutăm despre* cei răi și să întrebăm despre cei drepți.

49 Voi povesti despre binecuvântarea lor și nu voi tăcea *când voi celebra* slava care le este rezervată.

50 Căci, cu siguranță, așa cum ați îndurat cu toții multă muncă în scurtul timp în care trăiți în această lume trecătoare, tot așa veți primi o mare lumină în acea lume care nu are sfârșit.

CAPITOLUL 49~52

49.1 „Totuși, Te rog din nou, o, Cel Atotputernic; da, voi cere favoare de la Cel care a creat toate lucrurile.

2 În ce fel vor trăi cei vii în zilele tale? Sau cum va rămâne splendoarea lor după aceea?

3. Poate că își vor păstra ei forma actuală și își vor îmbrăca aceste membre înlănțuite, care sunt implicate în prezent în rele și prin care se săvârșesc rele? Sau poate veți schimba aceste lucruri care au fost în lume,

---

1 [48:33~36] Ciprian pare să citeze dintr-o versiune latină a acestui text: „Căci va veni vremea când mă veți căuta cu toții, atât voi, cât și cei ce vor fi după voi, ca să auziți cuvântul înțelepciunii și al priceperii, dar niciunul dintre voi nu mă va găsi. Și neamurile vor dori să vadă pe înțelept, dar acest lucru nu li se va întâmpla; *dar* nu pentru că înțelepciunea acestei lumi va lipsi sau va lipsi de pe pământ, căci cuvântul legii nu va lipsi din lume. Căci înțelepciunea va fi în puținii care priveghează și *care* tac și liniștesc și care vorbesc unii cu alții; pentru că unii se vor teme de ei și se vor teme de ei ca de răi. Dar unii nu cred cuvântul legii Celui Preaînalt. Dar unii care sunt uimiți de înfățișarea lor nu vor crede; și, de asemenea, cei care se contrazic vor crede și vor fi împotriva și vor împiedica duhul adevărului. Mai mult, alții vor fi înțelepți față de duhul rătăcirii și vor declara poruncile, ca și cum ar veni de la Celui Preaînalt și de la Cel Puternic. Mai mult, alții sunt posesori de credință.” Alții sunt puternici și tari în credința Celui Preaînalt și urâți de străin.”

2[48:39] Arabă „Pentru o pronunțare a judecății”

© Biblioteca Spirituală

precum și lumea *însăși* ?”

50.1 Și el mi-a răspuns și mi-a zis: „Baruc, ascultă cuvântul acesta și scrie în memoria inimii tale tot ce vei învăța.

2 Căci pământul îi va da înapoi pe morți atunci; în prezent, îi primește pentru a-i păstra, fără a le schimba forma. Ci, așa cum i-a primit, așa îi va da înapoi. Și, așa cum i i-am dat, așa îi va și învia.

3 Căci atunci va trebui să li se arate celor vii că morții au înviat și că cei plecați s-au întors.

4 Apoi, când cei care se cunosc în prezent se vor recunoaște reciproc, atunci judecata mea va fi puternică și se vor întâmpla lucrurile despre care s-a vorbit anterior.

51.1 „Și se va întâmpla după aceea, când va trece ziua rânduită, că *atât* înfățișarea celor găsiți vinovați, cât și slava celor drepți se vor schimba.

2 Căci cei care acum acționează în mod rău vor suferi chinuri *în vremea aceea* ; *și* pe măsură ce *suferă,* înfățișarea lor va fi mai rea decât este *acum.*

3 „Mai mult, slava celor care au fost făcuți acum neprihăniți prin legea mea, cei care au posedat pricepere în viața lor și cei care au sădit rădăcina înțelepciunii în inima lor: atunci, splendoarea lor va fi glorificată prin transformări, iar înfățișarea feței lor se va schimba în lumina frumuseții lor, astfel încât să poată dobândi și primi lumea nemuritoare care le-a fost promisă.

4 „De aceea, mai presus de toate aceste lucruri, cei ce vor veni se vor tângui în vremea aceea, pentru că au disprețuit Legea Mea și și-au astupat urechile ca să nu audă înțelepciunea și să nu primească priceperea.

5 De aceea, când vor vedea că cei peste care se înalță în prezent vor fi, în acel moment, mai înălțați și mai glorificați decât ei înșiși, atunci atât aceștia, cât și aceia se vor transforma: cei din urmă în splendoarea unor mesageri; iar cei dintâi în viziuni uimitoare și forme îngrozitoare, și se vor spulbera și mai mult.

6 Căci mai întâi vor vedea, apoi se vor duce să fie chinuiți.

7 „Totuși, cei ce au fost mântuiți prin faptele lor și pentru care legea a fost o nădejde, priceperea o așteptare și înțelepciunea o încredere, *vor* vedea minuni *la* timpul *potrivit* .

8 Căci ei vor vedea lumea aceea care, în prezent, le este invizibilă; și vor vedea un timp care, în prezent, le este ascuns.

9 Și timpul nu-i va mai îmbătrâni.

10 Căci ei vor locui în înălțimile acelei lumi și vor fi asemenea mesagerilor și egali stelelor. Și vor fi schimbați în orice formă își doresc, din frumusețe în încântare și din lumină în strălucirea gloriei.

11 Căci întinderea Grădinii se va întinde înaintea lor; și măreția frumoasă a făpturilor vii de sub tron li se va arăta, precum și tuturor oștirilor mesagerilor - *aceia* care, în prezent, sunt ținuți ferm de cuvântul meu, ca să nu se arate; și care sunt reținuți de [1]porunca mea, astfel încât să poată sta *neclintiți* la locurile lor până când va veni *timpul* sosirii lor.

12 „Și atunci, excelența celor drepți o va întrece pe cea a mesagerilor.

13 Căci cei dintâi îi vor primi pe cei din urmă, adică pe aceia pe care îi așteptau; și cei din urmă *îi vor primi* pe aceia despre care auzeau că au murit.

14 Căci ei au fost eliberați din această lume a necazului și au debarasat de povara chinului.

15 „Pentru ce și-au pierdut oamenii viața? Și pentru ce și-au schimbat cei ce erau pe pământ sufletul?

16 Căci mai înainte *și* -au ales timpul *prezent* , care nu poate trece fără chin. Și și-au ales timpul acela ale cărui rezultate sunt pline de jale și rele. Și au tăgăduit lumea care nu-i îmbătrânește pe cei ce vin la ea.

---

1 [51:11] Arab / Syr omite „al meu/a mea/ai mei/ale mele”

© Biblioteca Spirituală

17 Și au respins timpul [1]gloriei, astfel încât să nu ajungă la onoarea despre care v-am vorbit mai înainte.”

52.1 Și am răspuns și am zis:
2 „Cum putem uita pe cei cărora, în acel moment, le este rezervat vaiul? Și de ce atunci jelim *din* nou pentru cei care mor? Sau de ce plângem pentru cei care pleacă în Lumea de Dincolo?”
3 Fie ca lamentările să fie păstrate pentru începutul chinului viitor; iar lacrimile să fie adunate pentru sosirea acelei distrugeri viitoare.
4 Dar chiar și în fața acestor lucruri, voi vorbi.
5 Și ce vor face acum cei drepți?
6 Bucurați-vă de suferințele pe care le suferiți cu toții acum. Căci de ce așteaptă cineva decăderea vrăjmașilor voștri?
7 Pregătiți-vă sufletele pentru lucrurile care vă sunt rezervate și pregătiți-vă sufletele pentru răsplata care vă este pregătită.”
Și după ce am spus acestea, am adormit acolo.

CAPITOLUL 53~54

53.1 Și am avut o viziune. Și iată, un nor se ridica din marea cea mare. Și în timp ce îl priveam, am văzut că era *în întregime* plin *atât cu* ape negre, cât și cu ape albe, și erau multe culori în acele ape. Și ceva ca un fulger mare apărea în vârful lui.
2 Și am văzut norul trecând cu repeziciune în cursuri repezi și acoperea tot pământul.
3 După aceste lucruri, norul a început să reverse apele pe pământ.
4 Și am văzut că apele care coborau din el nu erau *toate* de aceeași înfățișare.
5 Căci la început, au fost foarte negre pentru o vreme. Și după aceea, am văzut că apele au devenit strălucitoare, dar nu au mai fost *la fel de* multe. Și după acestea, am văzut din nou *ape negre* ; și după acestea din nou strălucitoare. Apoi din nou negre și din nou strălucitoare.
6 Acum s-a întâmplat acest lucru de douăsprezece ori, dar cei negri erau întotdeauna mai numeroși decât cei strălucitori.
7 Și s-a întâmplat la capătul norului, că iată, acesta a revărsat *ape* negre, care erau mult mai întunecate decât toate apele care fuseseră înainte. Și focul s-a amestecat cu ele. Și *în regiunile* unde acele ape au coborât, au provocat devastare și distrugere.
8 Și după acestea, am văzut cum fulgerul, pe care îl văzusem în vârful norului, l-a apesat pe pământ.
9 Acum, fulgerul a strălucit atât de nespus, încât a luminat întregul pământ și a vindecat regiunile unde coborâseră apele de pe urmă și unde provocaseră devastare.
10 Și a ocupat tot pământul și a luat stăpânire peste el.
11 Și după aceasta, în timp ce priveam, am văzut că doisprezece râuri izvorau din mare și au început să înconjoare fulgerul și să devină supuse lui.
12 Și din cauza fricii mele, m-am trezit.

54.1 Și am căutat pe Cel Atotputernic și am zis: „Tu singur, Doamne, din vremuri străvechi cunoști adâncimile lumii și ce se va întâmpla în vremurile pe care le aduci prin cuvântul Tău. Și împotriva lucrărilor locuitorilor pământului, Tu grăbești începutul vremurilor și numai Tu cunoști sfârșitul anotimpurilor.
2 *Tu ești cel* pentru care nimic nu este greu; dar tu ești, totuși, cel care împlinește cu ușurință totul printr-un *singur* semn.
3 *Tu ești Acela căruia i se unesc* adâncurile și înălțimile și al cărui cuvânt slujesc începutul veacurilor.
4 *Tu ești cel* care le descoperi celor ce se tem de Tine [2]ce le este pregătit, pentru ca de acum înainte să fie mângâiați *de Tine* .
5 Tu arăți lucrările Tale puternice

1 [51:17] Emendație / Syr „și”

2 [54:4] Emendație / Sir „el”

© Biblioteca Spirituală

celor neștiutori. Dărâmi încuietorile din jurul celor neștiutori. Și luminezi pe cei întunecați. Și descoperi tainele celor fără pată, care, prin credință, Ție și legii Tale s-au supus.

6 „Întrucât i-ai arătat robului tău această viziune, arată-mi și mie interpretarea ei.

7 Căci știu că am primit răspunsuri la subiectele despre care te-am întrebat. Și mi-ai dat o revelație despre ceea ce am întrebat, arătându-mi cu ce glas să Te laud și din care mădulare să fac să se înalțe laude și slavă la Tine.

8 Căci dacă mădularele mele ar fi guri și perii capului meu glasuri, nici atunci n-aș putea să Te laud cum se cuvine, nici să Te cinstesc cum se cuvine; nici n-aș putea să-Ți povestesc laudele, nici să exprim frumusețea Ta desăvârșită.

9 „Căci ce sunt eu printre oameni sau ce însemnătate am printre cei ce sunt mai de seamă decât mine, că am auzit toate aceste lucruri minunate de la Cel Preaînalt și nenumărate făgăduințe de la Cel ce m-a creat?

10 Binecuvântată este mama mea între cele ce nasc și lăudată este între femei cea care m-a născut.

11 Căci nu voi tăcea și voi lăuda pe Cel Atotputernic, ci cu glas de laudă voi povesti lucrările Lui minunate.

12 Căci cine poate imita faptele Tale minunate, Dumnezeule, sau cine înțelege gândurile Tale profunde despre viață?

13 „Căci cu sfatul Tău cârmuiești toate făpturile create de dreapta Ta și ai așezat fiecare izvor de lumină alături de Tine și ai pregătit comori de înțelepciune sub tronul Tău.

14 Și cei ce nu iubesc Legea Ta pier pe drept, și chinul judecății îi așteaptă pe cei ce nu s-au supus puterii Tale.

15 Căci, deși Adam a păcătuit primul și a adus moartea prematură asupra tuturor *oamenilor* , totuși fiecare dintre acei *oameni* care s-au născut din el și-a pregătit sufletul chinul viitor. Și fiecare dintre acei *oameni* și-a ales și el gloriile viitoare.

16 Căci, într-adevăr, omul care crede va primi răsplata.

17 „Dar acum, cât despre voi, toți cei răi care sunteți acum în viață, întoarceți-vă spre pieire, căci veți fi pedepsiți pe neașteptate, fiindcă ați lepădat mai înainte priceperea Celui Preaînalt.

18 Căci lucrările Lui nu te-au învățat și nici nu te-ai lăsat convins de măiestria creației Lui, care a existat dintotdeauna.

19 Prin urmare, Adam nu este cauza, cu excepția propriului său suflet, ci fiecare dintre noi a fost Adamul propriului său suflet.

20 „Dar explică-mi, Doamne, ce mi-ai revelat și spune-mi ce Te-am întrebat.

21 Căci la sfârșitul lumii se va da pedeapsa celor ce au săvârșit răutatea, după răutatea lor, iar Tu îi vei slăvi pe cei credincioși, după credincioșia lor.

22 Căci Tu domnești peste cei ce sunt dintre ai tăi, iar pe cei ce păcătuiesc îi ștergi dintre ai tăi.”

CAPITOLUL 55~68

55.1 Și s-a întâmplat, după ce am terminat de rostit cuvintele acestei rugăciuni, că m-am așezat *acolo* sub un copac ca să mă odihnesc la umbra ramurilor lui.

2 Și am fost surprins și uimit; și în gândurile mele, am cugetat la mulțimea bunătăților pe care păcătoșii, care sunt pe pământ, le-au respins de la ei înșiși și la marele chin pe care l-au disprețuit, *chiar* dacă știau că vor fi chinuiți din cauza păcatului pe care îl săvârșiseră.

3 Și pe când mă gândeam la aceste lucruri și la lucruri asemenea lor, iată că Remiel, mesagerul care este însărcinat cu vedeniile adevărate, a fost trimis la mine. Și mi-a zis:

4 „De ce te tulbură inima ta, Baruc, și de ce te tulbură gândurile tale?

5 Căci, dacă sunteți deja atât de

© Biblioteca Spirituală

tulburați, doar auzind despre judecată, ce se va întâmpla când o veți vedea cu ochii voștri?

6 Și dacă sunteți deja atât de copleșiți de *simpla* așteptare a zilei Celui Atotputernic, ce *se va întâmpla* când veți ajunge la venirea ei?

7 Și dacă sunteți atât de tulburați de *cuvintele* care vestesc chinul celor nebuni, cu cât mai mult când acest eveniment în sine descoperă lucruri minunate?

8 Și dacă ești întristat *doar* auzind numele lucrurilor bune și rele care vor veni în acel moment, ce *se va întâmpla* când vei vedea ce va revela Maiestatea, cine îi va condamna pe unii și îi va face pe alții să se bucure?

56.1 „Totuși, fiindcă ai căutat ca Cel Preaînalt să-ți descopere interpretarea viziunii pe care ai avut-o, am fost trimis să-ți spun *următoarele:*

2 că Cel Atotputernic v-a făcut cunoscut cursul vremurilor care au trecut, precum și pe cele care vor mai trece, în lumea Sa, de la începutul creării sale [1]până la împlinirea ei, *vremurile* care sunt cunoscute prin înșelăciune și cele prin adevăr.

3 „Căci, după cum ai văzut un nor mare care s-a ridicat din mare și a venit și a acoperit pământul, aceasta este durata veacului creat de Cel Atotputernic, când a făcut sfat *să* creeze veacul.

4 Și s-a întâmplat, când cuvântul a ieșit din prezența Lui, că durata veacului a rămas ca ceva mic și a fost stabilită conform priceperii abundente a celui ce a trimis- *o* .

5 „Iar cât privește apele negre pe care le-ai văzut prima dată pe vârful norului, care au fost primele care au coborât pe pământ: acestea sunt fărădelegile pe care le-a săvârșit Adam, primul om.

6 Căci atunci când a păcătuit, moartea prematură a luat ființă, și jalea a fost identificată, și suferința a fost pregătită, și durerea a fost creată, și truda s-a aprins, și mândria [2]a început să apară, și Lumea de Jos a început să ceară neîncetat să fie reînnoită cu sânge, și a venit conceperea copiilor, [3]și pasiunea părinților a fost produsă, și măreția oamenilor a fost umilită, și bunătatea a dispărut.

7 Așadar, ce ar putea fi mai negru și mai întunecat decât aceste lucruri?

8 Acesta este începutul apelor negre pe care le-ai văzut.

9 „Și din aceste *ape negre* , negrul s-a născut din nou și s-a produs cel mai întunecat întuneric.”

10 Căci cel ce a devenit o primejdie pentru propriul său suflet, a devenit o primejdie și pentru mesageri.

11 Căci, pe vremea când a fost creat, ei se bucurau de libertate.

12 Și unii dintre ei au coborât și s-au amestecat cu femei.

13 Și de aceea, cei care au făcut aceasta au fost chinuiți în lanțuri.

14 Însă restul mulțimii nenumărate de mesageri s-a abținut.

15 Și cei care locuiau pe pământ au pierit împreună prin apele potopului.

16 Acelea sunt primele ape negre.

57.1 „Și după acestea, ai văzut ape strălucitoare: acestea sunt fântâna lui Avraam și generațiile lui, și venirea fiului său și a nepotului său și a celor care sunt ca ei.

2 Căci pe atunci, legea, *chiar* fără a fi scrisă, era în vigoare printre ei; și pe atunci, lucrările poruncilor erau împlinite și credința în judecata viitoare era adusă la viață; și pe atunci, nădejdea lumii care va fi reînnoită a fost clădită și făgăduința vieții viitoare a fost sădită.

3 Acestea sunt apele strălucitoare pe care le-ai văzut.

58.1 „Și a treia apă pe care ai văzut-o, care este neagră: acestea sunt amestecul tuturor păcatelor pe care

1 [56:2] „creații” arabe / siriene

2 [56:6] unii traducători corectează cuvântul prin „boală”

3 [56:6] Arab „și urmașii au fost luați”

© Biblioteca Spirituală

neamurile le-au săvârșit după moartea acelor oameni drepți; și răutatea țării Egiptului, în care au acționat cu răutate în munca *grea* cu care și-au obligat fiii să muncească.

2 Totuși, și aceștia au pierit la sfârșit.

59.1 „Și a patra apă, pe care le-ai văzut și care este strălucitoare, este venirea lui Moise, a lui Aaron, a Mariei, a lui Iosua, fiul lui Nun, a lui Caleb și a tuturor celor ca ei.”

2 Căci atunci, lampa legii veșnice i-a luminat pe toți cei ce zăceau în întuneric. Această *lampă* a vestit celor ce cred făgăduința răsplătirii lor; iar celor ce se tăgăduiesc focul chinuitor rezervat lor.

3 Dar tot în vremea aceea cerurile s-au cutremurat din locul lor, *cerurile* de sub tronul Celui Atotputernic s-au cutremurat puternic când l-a adus pe Moise la Sine.

4 „Căci i-a arătat multe învățături, împreună cu învățăturile Legii [1]și sfârșitul timpului, [2]cum *v -a arătat* și vouă. Și tot așa, *El a i-a arătat* modelul Sionului, împreună cu măsurătorile lui, care trebuia făcut după modelul locului sfânt actual.

5 Dar i-a arătat atunci și măsurătorile focului, precum și adâncimile abisului, greutatea vânturilor și numărul picăturilor de ploaie,

6 și înăbușirea mâniei, și abundența îndelungii răbdări și adevărul judecății,

7 și rădăcina înțelepciunii, bogăția priceperii și izvorul cunoașterii,

8 și înălțimea văzduhului și măreția Grădinii și sfârșitul veacurilor și începutul zilei judecății,

9 și numărul ofrandelor și lumile care nu au venit încă,

10 și gura Gheenei și locul răzbunării și locul credinței și ținutul speranței,

11 și imaginea chinului viitor și mulțimea nenumăraților mesageri și oștirile flăcărilor și splendoarea fulgerelor și glasul tunetelor și poruncile mesagerilor principali și comorile luminii și schimbările vremurilor și studierea legii.

12 Acestea sunt a patra apă strălucitoare pe care le-ați văzut.

60.1 „Și apele cele de-a cincea pe care le-ai văzut curgând, care sunt negre: acestea sunt lucrările făcute de amoriți și invocările incantațiilor lor pe care le-au făcut și răutatea misterelor lor [3]și amestecul spurcăciunilor lor.

2 Dar chiar și Israelul a fost pângărit de păcate în aceste zile ale judecătorilor, deși au văzut multe semne venind de la Cel ce i-a creat.

61.1 „Și cele șase ape pe care le-ai văzut, care sunt strălucitoare: acestea sunt vremea în care s-au născut David și Solomon.

2 Și în acel timp a avut loc zidirea Sionului și sfințirea locului sfânt și vărsarea în masă a sângelui neamurilor care au păcătuit în acel timp. Și în acel timp, multe ofrande au fost aduse la sfințirea locului sfânt.

3 Și în acea vreme domnea pacea și liniștea,

4 Înțelepciunea a fost auzită în adunare și bogățiile priceperii au fost preamărite în adunări,

5 și sfintele sărbători s-au împlinit în fericire și în multă bucurie.

6 Și atunci, judecata conducătorilor s-a arătat fără înșelăciune și dreptatea poruncilor Celui Atotputernic s-a împlinit în adevăr.

7 Și atunci, țara a primit îndurare. Și, deoarece locuitorii ei nu au păcătuit, era lăudată mai presus de orice țară; [4]și atunci, cetatea Sionului stăpânea peste fiecare țară și regiune.

8 Acestea sunt apele strălucitoare pe care le-ai văzut.

62.1 „Și cele șapte ape pe care le-

1 [59:4] „Legile” arabe / siriene
2 [59:4] „Timpurile” siriene / arabe
3 [60:1] Arab „și răutatea faptelor lor rele”
4 [61:7] Barnaba, ClemAlex, „Și pământul lui Iacov a fost lăudat mai presus de tot pământul”

© Biblioteca Spirituală

ai văzut, care sunt negre: acestea sunt perversiunea *născocită* prin sfatul lui Ieroboam, care s-a sfătuit să facă doi viței de aur;

2 *și acestea sunt,* de asemenea, toate nelegiuirile care au fost săvârșite cu nelegiuire de regii care i-au urmat,

3 și blestemul Izabelei și idolatria practicată de Israel în acea vreme,

4 și oprirea ploii și foametea care a avut loc până când femeile au mâncat rodul pântecelui lor,

5 și timpul exilului lor care s-a abătut asupra celor nouă seminții și jumătate, pentru că trăiau în multe păcate.

6 Și Șalmanaser, regele Asirienilor, a venit și i-a dus în exil.

7 Dar despre neamuri s-ar putea spune multe: cum au acționat întotdeauna în nedreptate și răutate și cum nu s-au dovedit niciodată drepți.

8 Acestea sunt a șaptea ape negre pe care le-ați văzut.

63.1 „Și apele cele opt pe care le-ai văzut, care sunt strălucitoare: acestea sunt dreptatea și

2 integritatea lui Ezechia, regele lui Iuda, și harul care a venit peste el. Căci în vremea aceea, Sanherib a fost îndemnat să nimicească; și mânia lui l-a îndemnat pe el, precum și pe mulțimea neamurilor *aliate* cu el, ca să nimicească.

3. Când a auzit regele Ezechia că regele asirian plănuia să vină să-l prindă și să-i nimicească poporul – cele două seminții și jumătate rămase – și că voia să distrugă și Sionul, Ezechia s-a încrezut în faptele lui, a nădăjduit în dreptatea lui și a vorbit cu Cel Atotputernic și a zis:

4 „Luați aminte! Sanherib este gata să ne nimicească! Se va lăuda și se va înălța când va nimici Sionul.”

5 „Și pentru că Ezechia era înțelept, Cel Atotputernic l-a ascultat; și pentru că era drept, i-a luat aminte la rugăciune.

6 Și atunci Cel Atotputernic i-a poruncit lui Remiel, mesagerul Său care vorbește cu tine.

7 Și am ieșit și le-am nimicit mulțimea, ale cărei căpetenii numai numărau 185.000 și fiecare dintre ei avea un număr egal.

8 Și atunci le-am ars trupurile pe dinăuntru, dar le-am păstrat hainele și brațele pe dinafară, pentru ca să se vadă și mai mult minunile lucrărilor Celui Atotputernic și pentru ca, prin ele, Numele Lui să fie pomenit pe tot pământul.

9 Și astfel, Sionul a fost salvat și Ierusalimul a fost eliberat; Israel a fost, de asemenea, eliberat de necazuri.

10 Și toți cei care erau în țara sfântă s-au bucurat, iar numele Celui Atotputernic a fost glorificat, încât a fost vorbit despre el.

11 Acestea sunt apele strălucitoare pe care le-ați văzut.

64.1 „Și apele cele de-a noua, pe care le-ai văzut, care sunt negre: acestea sunt toate nelegiuirile care au existat în zilele lui Manase, fiul lui Ezechia.

2 Căci a lucrat cu mare răutate: a ucis pe cei drepți, a pervertit judecata, a vărsat sânge nevinovat, a pângărit femeile măritate, a răsturnat altarele, a desființat jertfele lor și i-a alungat pe preoți, ca să nu mai poată sluji în locul sfânt.

3 Și a făcut o statuie cu cinci fețe: patru dintre ele priveau *în* fiecare *direcție a* celor patru vânturi, iar a cincea era în vârful statuii, ca să-I înfrunte râvna Celui Atotputernic.

4 Și atunci a ieșit mânie din fața Celui Atotputernic, ca să fie dezrădăcinat Sionul, așa cum s-a întâmplat și în zilele voastre.

5 Dar judecata a fost rostită și împotriva celor două seminții și jumătate, astfel încât și ei să fie duși în exil, așa cum ați văzut acum.

6 „Și nelegiuirea lui Manase a crescut atât de mult încât slava Celui Preaînalt s-a îndepărtat din locul sfânt.

7 De aceea, pe vremea aceea, Manase a fost numit cel nelegiuit; și, în

© Biblioteca Spirituală

cele din urmă, locuința lui a fost în foc.

8 Căci, deși Cel Preaînalt i-a auzit rugăciunea, în cele din urmă, când a căzut în calul de aramă și calul de aramă s-a topit, aceasta i-a servit ca semn cu privire la ceas .

9 Căci nu trăise desăvârșit, fiindcă nu era vrednic, dar *semnul i-a fost dat* ca să poată ști de acum înainte de cine va fi pedepsit la sfârșit.

10 Căci cine poate să folosească, poate și să pedepsească.

65.1 De aceea, Manase a acționat în felul acesta cu nelegiuire și a crezut că Cel Atotputernic nu va cere socoteală pentru aceste lucruri în timpul vieții sale.

2 Acestea sunt a noua ape negre pe care le-ați văzut.

66.1 „Și apele ale zecelea pe care le-ai văzut, care sunt strălucitoare: acestea sunt puritatea generației lui Iosia, regele lui Iuda, care a fost singurul în vremea sa care s-a supus Celui Atotputernic cu toată inima și cu tot sufletul său.

2 El a purificat țara de idoli și a sfințit toate vasele care fuseseră pângărite, a pus darurile înapoi pe altar, a înălțat cornul sfântului, a înălțat pe cei drepți și a onorat pe toți cei înțelepți cu pricepere. Și i-a readus pe preoți la slujba lor; și i-a nimicit și a îndepărtat din țară pe magicieni, pe vrăjitori și pe necromanți.

3 Și [1]nu numai că i-a ucis pe cei nelegiuiți care erau în viață, dar au scos și oasele morților din morminte și le-au ars în foc.

4 A stabilit sărbătorile [2]și sabatele cu sfintele lor practici și i-a ars în foc pe cei pângăriți. Cât despre profeții mincinoși care au înșelat poporul, i-a ars și pe aceștia în foc. Pe poporul care i-a ascultat cât a trăit i-a aruncat în pârâul Chedron și a pus pietre peste ei.

5 „Și a fost plin de râvnă cu râvna Celui Atotputernic din tot sufletul său și singurul el a fost puternic în lege în vremea aceea, așa că n-a lăsat pe nimeni necircumcis sau pe nimeni care să fi săvârșit răutate în toată țara în toate zilele vieții sale.

6 Acum va primi o răsplată veșnică, iar în vremurile de pe urmă va fi onorat de Cel Atotputernic mai mult decât mulți.

7 Căci pentru El și pentru cei care sunt asemenea lui au fost create și pregătite slavele prețioase (despre care v-au fost spuse mai devreme).

8 Acestea sunt apele strălucitoare pe care le-ai văzut.

67.1 „Și cele unsprezece ape pe care le-ai văzut, care sunt negre: acestea sunt nenorocirea care s-a abătut acum asupra Sionului.

2 Credeți voi că, înaintea Celui Atotputernic, nu este jale printre mesageri, pentru că Sionul este dat în mâna lui în felul acesta? Și iată, neamurile se bucură în inimile lor și mulțimile stau înaintea idolilor lor și spun: „Cea care a călcat în picioare *pe alții* , a fost *ea însăși* călcată în picioare; și cea care i-a supus, a fost *ea însăși* supusă.”

3 Crezi tu că Cel Preaînalt se bucură de aceste lucruri sau că Numele Lui este slăvit?

4 Dar cum va fi cu judecata Lui dreaptă?

5 Dar după acestea, cei risipiți printre neamuri vor fi prinși de necazuri și vor trăi în rușine în orice loc.

6 Căci, pe cât va fi izbăvit Sionul și va fi pustiit Ierusalimul, idolii vor prospera în cetățile neamurilor, și fumul tămâiei *dreptății* legii se va stinge în Sion; și în tot ținutul Sionului, iată, este fumul nelegiuirii!

7 Dar regele Babilonului se va ridica, cel care a nimicit acum Sionul, și se va lăuda cu poporul; și în inima lui va rosti cuvinte de trufie înaintea Celui Preaînalt.

8 Dar și el va cădea în cele din urmă.

---

1 [66:3] Arab / Sirian „ei”
2 [66:4] „festival” arab / sir

© Biblioteca Spirituală

9 Acestea sunt acele ape negre.

68.1 „Și cele douăsprezece ape pe care le-ai văzut, care sunt strălucitoare, acesta este cuvântul:

2 Căci după aceste lucruri, va veni o vreme când poporul tău va cădea într- *o asemenea* strâmtorare, încât toți vor fi în pericol de a pieri împreună.

3 Totuși, ei vor fi mântuiți, iar dușmanii lor vor cădea înaintea lor.

4 Și, în timp, vor avea multă bucurie.

5 Și în vremea aceea, după scurt timp, Sionul va fi reconstruit, darurile lui vor fi înapoiate, iar preoții își vor relua slujba,

6 și națiunile îl vor onora și ele, dar nu la fel de mult ca înainte.

7 După aceste lucruri însă, va fi căderea multor neamuri.

8 Acestea sunt apele strălucitoare pe care le-ai văzut.

CAPITOLUL 69~76

69.1 „În ceea ce privește apele finale pe care le-ați văzut, care sunt mai negre decât toate cele dinaintea lor, cele care au urmat celei de-a douăsprezecea, care au fost adunate la un loc; *ele* se aplică întregii lumi.

2 Căci de la început Cel Preaînalt a făcut o despărțire, căci numai El știe ce se va întâmpla *în viitor* .

3 Căci în ceea ce privește relele viitoarelor nelegiuiri care aveau să se săvârșească înaintea lui, el a prevăzut [1]șase feluri.

4 Și în ceea ce privește faptele bune ale celor drepți care aveau să fie îndeplinite înaintea lui, el a prevăzut șase feluri, pe lângă cele pe care el *însuși* le avea să le îndeplinească la sfârșitul lumii.

5 Prin urmare, acestea nu sunt ape negre cu negru, nici strălucitoare cu strălucitoare. Căci aceasta este desăvârșirea.

70.1 „Ascultați, așadar, interpretarea ultimelor ape negre care vor urma *apelor negre* . Acesta este cuvântul:

2 Iată, vin zile când vremea lumii va fi coaptă și [2]va veni secerișul semințelor ei rele și bune; și se va întâmpla *în vremea aceea* că Cel Atotputernic va aduce neliniște în duhuri și consternare în inimi peste pământ, peste locuitorii lui și peste conducătorii lui.

3 Se vor urî unii pe alții și se vor provoca la ceartă. Cel josnic va stăpâni peste cel onorabil, iar cel josnic va fi înălțat peste cel ilustru.

4 Mulți vor fi dați la cei puțini. Cei care erau nimic vor stăpâni peste cei puternici, săracii vor avea mai mult decât bogații, iar cei nelegiuiți se vor înălța asupra celor viteji.

5 Înțelepții vor tăcea, iar nebunii vor vorbi; și atunci gândurile oamenilor nu se vor împlini, nici sfaturile celor puternici, nici nădejdea celor ce nădăjduiesc nu se va împlini.

6 Și când acele lucruri prezise se vor împlini, atunci confuzia va cădea peste toți oamenii; și unii dintre ei vor cădea în război, iar alții dintre ei vor pieri în necazuri, iar unii dintre ei vor fi împiedicați de propriile lor necazuri.

7 „Atunci Cel Preaînalt va da un semn popoarelor pe care le-a pregătit mai dinainte, iar ele vor veni și vor face război cu conducătorii care vor rămâne atunci.

8 Și se va întâmpla că cel ce se va scăpa de război va muri de cutremur, cel ce se va scăpa de cutremur va fi ars de foc, iar cel ce se va scăpa de foc va pieri de foamete.

9 Și se va întâmpla că oricine se va mântui și va scăpa de toate cele spuse mai înainte – atât cei care au câștigat, cât și cei care au fost învinși – va fi dat cu toții în mâinile Robului Meu, Unsul.

10 Căci tot pământul îi va devora pe locuitorii lui.

71.1 „Și pământul sfânt va avea milă de al său și își va proteja locuitorii

[1][69:3] Sirian / Arab „a văzut”

[2][70:2] Emendație / Syr „recoltează”

© Biblioteca Spirituală

în acel moment.

2 Aceasta este vedenia pe care ai avut-o și aceasta este interpretarea ei. Căci am venit să-ți vestesc aceste lucruri, pentru că rugăciunea ta a fost ascultată de Cel Preaînalt.

72.1 „Ascultați acum și despre fulgerul strălucitor [1]care vine la sfârșit după aceste *ape negre* . Acesta este cuvântul:

2 După ce se vor împlini semnele despre care ți-am spus mai înainte, când neamurile vor fi învăluite în neliniște și va veni vremea Unsului Meu, El va chema toate neamurile; pe unele le va cruța și pe altele le va ucide.

3 De aceea, acestea se vor întâmpla neamurilor care vor fi cruțate de el:

4 Orice neam care n-a cunoscut pe Israel și n-a călcat în picioare sămânța lui Iacov va trăi cu adevărat.

5 Și aceasta pentru că unii din fiecare neam vor fi supuși poporului tău.

6 Dar toți cei ce te-au domnit sau te-au cunoscut vor fi dați sabiei .

73.1 „Și se va întâmpla că, după ce va fi smerit tot ce este în lume și se va fi așezat în pace veșnică pe tronul împărăției, atunci se va descoperi bucuria și se va arăta odihna.

2 Și atunci vindecarea se va coborî în rouă, iar boala va dispărea, iar anxietatea, angoasa și jalea vor trece dintre oameni, iar bucuria va cuprinde întregul pământ.

3 Și nimeni nu va mai muri *niciodată* prematur și nicio nenorocire nu va veni pe neașteptate.

4 Și judecata, și condamnările, și certurile, și răzbunările, și sângele, și patimile, și invidia, și ura și toate lucrurile de acest fel vor intra în condamnare *în momentul* în care vor fi dezrădăcinate.

5 Căci acestea sunt lucrurile care au umplut lumea aceasta cu rele; și din cauza lor, viața omului a fost foarte tulburată.

6 Și fiarele vor ieși din pădure și vor sluji oamenilor, iar viperele și balaurii vor ieși din vizuinile lor ca să se supună unui copil.

7 Femeile nu vor mai avea dureri când vor naște și nu vor mai suferi chinuri când vor da rodul pântecelui lor.

74.1 „Și se va întâmpla în zilele acelea că secerătorii nu vor obosi, nici zidarii nu vor fi obosit de muncă, pentru că roadele vor țâșni repede de la sine, împreună cu cei ce lucrează la ele, în deplină liniște.

2 Căci vremea aceea este împlinirea lucrurilor stricăcioase și începutul lucrurilor nestricăcioase.

3 De aceea, tot ce s-a spus mai înainte se va întâmpla în ea. De aceea, este departe de lucrurile rele și aproape de ceea ce este nemuritor.

4 Acesta este fulgerul strălucitor [2]care a urmat ultimelor apele întunecate.”

75.1 Și am răspuns și am zis: „Cine se poate asemăna cu bunătatea Ta, Doamne? Căci este de neînțeles.

2 Sau cine poate înțelege îndurările Tale, care sunt fără sfârșit?

3 Sau cine poate înțelege inteligența Ta?

4 Sau cine poate povesti gândurile duhului Tău?

5 Sau cine dintre cei născuți poate nădăjdui să ajungă la aceste lucruri, dacă nu este unul față de care Tu ești milostiv și plin de har?

6 Căci, cu siguranță, dacă nu ai fi milostiv față de oameni — cei care sunt sub dreapta Ta — ei n-ar putea ajunge la acele lucruri. Căci *numai* cei numiți printre cei numărați pot fi chemați.

7 Dar dacă noi, cei care existăm, știm cu adevărat motivul pentru care am venit și *dacă* ne supunem Celui care ne-a scos din Egipt, *atunci* ne vom

1 [72:1] Emendație / Syr „ape”

2 [74:4] Emendație / Syr „Acelea sunt ultimele ape strălucitoare”

© Biblioteca Spirituală

întoarce și ne vom aminti de lucrurile care au trecut *și* ne *vom* bucura de cele întâmplate.

8 Dar dacă nu știm acum motivul pentru care am venit și nu recunoaștem suveranitatea celui care ne-a scos din Egipt, *atunci* ne vom întoarce și vom căuta lucrurile care s-au întâmplat acum și vom fi profund întristați din cauza lucrurilor care s-au întâmplat."

76.1 Și el mi-a răspuns și mi-a zis: „Întrucât revelația acestei viziuni ți-a fost explicată așa cum ai cerut, ascultă cuvântul Celui Preaînalt, ca să știi ce ți se va întâmpla după aceste lucruri.

2 Căci vei pleca cu siguranță din lumea aceasta, totuși nu spre moarte, ci spre a fi păstrat până la *sfârșitul* timpurilor.

3 De aceea, urcă-te pe vârful acelui munte și toate regiunile acestei țări vor trece prin fața ta, precum și înfățișarea lumii locuite și vârful munților și adâncimea văilor [1]și [2]adâncimile mărilor și numărul râurilor, ca să poți vedea ce lași și unde te duci.

4 Acum, aceasta se va întâmpla după patruzeci de zile.

5 De aceea, du-te acum, în aceste zile, și învață poporul cât poți, ca să învețe, ca să nu moară în vremurile de pe urmă, ci să învețe, ca să trăiască în vremurile de pe urmă."

CAPITOLUL 77

77.1 Eu, Baruc, am plecat de acolo și m-am dus la popor și i-am adunat, de la cel mai mare până la cel mai mic. Și le-am zis:

2 „Ascultați, toți fiii lui Israel, priviți câți sunteți cei care au mai rămas din cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

3 Căci vouă și părinților voștri Domnul v-a dat legea mai presus de toate neamurile.

4 Și pentru că frații tăi au călcat poruncile Celui Preaînalt, El a adus răzbunare asupra ta și asupra lor; și nu i-a cruțat *doar pe cei dintâi* , ci i-a dat și pe cei din urmă în exil și n-a lăsat niciuna dintre ei.

5 Și iată, ești aici cu mine.

6 Așadar, dacă îți îndrepti căile, nici tu nu vei pleca cum au plecat frații tăi, ci vor veni la tine.

7 Căci Cel pe care-l cinstesti este milostiv, și *Cel* în care nădăjduiești este plin de har și credincios, ca să-ți facă bine, nu rău.

8 „N-ai văzut ce s-a întâmplat cu Sionul?

9 Sau credeți poate că locul *însuși* a păcătuit și, din acest motiv, a fost distrus? Sau că țara *însăși* a săvârșit vreo nelegiuire și, din acest motiv, a fost predată?

10 Și nu știți voi că, din pricina voastră, care ați păcătuit, cel ce n-a păcătuit a fost pierdut? Și că, din pricina celor ce au făcut nelegiuire, cel ce n-a rătăcit a fost dat în mâinile vrăjmașilor?"

11 Și tot poporul a răspuns și mi-a zis: „Tot ce ne vom aminti din lucrurile bune pe care Cel Atotputernic ni le-a făcut, ne vom aminti. Iar ceea ce nu ne amintim, El, în mila Sa, știe.

12 Fă însă aceasta pentru noi, poporul Tău: scrie și o scrisoare de învățătură și o carte de nădejde fraților noștri din Babel, ca să-i întărești și pe ei înainte de a pleca de la noi.

13 Căci păstorii lui Israel au pierit, candelele care dădeau lumină s-au stins, iar izvoarele din care beam și-au oprit izvoarele.

14 Acum suntem lăsați în întuneric, printre copacii pădurii și în aridităteа deșertului."

15 Și le-am răspuns: „Păstorii, lămpile și fântânile vin din Lege; și chiar dacă noi ne îndepărtăm, Legea rămâne.

16 De aceea, dacă vei privi cu atenție spre lege și vei fi ațintit spre înțelepciune, *atunci* nu va lipsi o lampă, păstorul [3]nu va ceda și izvorul

1 [76:3] Arab / Sir „munte"

2 [76:3] Arab / Sirian „vale"

3 [77:16] Arab / Sirian „gând"

© Biblioteca Spirituală

nu va seca.

17 Totuși, așa cum m-ați rugat cu toții, voi scrie și fraților voștri din Babel și voi trimite scrisoarea prin intermediul unor oameni. Și, de asemenea, voi scrie celor nouă seminții și jumătate și voi trimite *aceste scrisori* prin intermediul unei păsări.”

18 În ziua a douăzeci și una a lunii a opta, eu, Baruc, am venit și m-am așezat sub stejar, la umbra ramurilor lui. Și nimeni nu era cu mine; eram singur.

19 Am scris două scrisori. Una am trimis-o prin intermediul unui vultur celor nouă seminții și jumătate, iar cealaltă am trimis-o prin intermediul a trei oameni celor care erau în Babel.

20 Și am chemat un vultur și i-am spus următoarele cuvinte:

21 „Ai fost creat de Cel Preaînalt ca să fii mai presus de orice pasăre.

22 Acum însă, du-te și nu zăbovi în *niciun* loc, nu intra în cuib și nu te așeza pe vreun copac, [1]până când nu vei zbura peste apele cele mari ale râului Eufrat [și] vei ajunge la locuitorii lui și le vei lăsa această scrisoare.

23 Căci aduceți-vă aminte că, în timpul potopului, Noe a primit rodul măslinului de la un porumbel când l-a trimis afară din corabie.

24 Și corbii i-au slujit lui Ilie, aducându-i mâncare, așa cum li s-a poruncit.

25 De asemenea, Solomon, în timpul domniei sale, ori de câte ori voia să trimită *o scrisoare* sau avea nevoie de ceva, poruncea unei păsări, iar aceasta o asculta așa cum îi poruncea el.

26 Și acum, nu ezita și nu te abate nici la dreapta, nici la stânga, ci fugi și pornește îndată, ca să păzești porunca Celui Atotputernic, așa cum ți-am spus.”

CAPITOLUL 78~81

78,1 Și [2]acestea sunt cuvintele scrisorii pe care Baruc [3,] fiul lui Neria, a trimis-o celor nouă seminții și jumătate care erau dincolo de râul Eufrat , în care erau scrise următoarele lucruri:

2 Iată ce le spune Baruc, fiul lui Neria, fraților care au fost duși în exil:

3 Harul și pacea să fie cu voi. [4]Îmi amintesc, frații mei, de dragostea Celui ce ne-a creat, [5]care ne-a iubit de la început și *care* nu ne-a urât niciodată, ci, dimpotrivă, [6]ne-a pedepsit.

4 Și știu cu adevărat: Nu suntem noi toți, cele douăsprezece seminții, oare [7]legați printr-o singură exilare, așa cum și noi ne tragem dintr-un singur tată?

5 De aceea, am fost cu atât mai sârguincios să vă las cuvintele acestei scrisori înainte de a muri, ca să vă puteți mângâia cu privire la relele [8]care v-au abătut; și *astfel ca* să vă întristați și voi toți de relele care s-au abătut asupra fraților voștri; și apoi, mai departe, ca să înțelegeți că judecata Lui decretată împotriva voastră, de a fi duși în exil, este *o judecată* dreaptă . Căci ceea ce ați suferit este disproporționat față de ceea ce ați făcut, pentru ca să fiți găsiți vrednici de părinții voștri în vremurile de pe urmă.

6 Așadar, dacă socotiți că ceea ce ați suferit acum este spre binele vostru, ca să nu fiți condamnați la sfârșit și chinuiți, atunci veți primi o nădejde veșnică; *și* dacă, mai presus de toate, veți curăța din inimile voastre rătăcirea deșartă pentru care ați plecat de aici.

7 Căci dacă faceți aceste lucruri, El vă va aduce aminte neîncetat. El este cel care, pentru noi, a făgăduit întotdeauna celor care erau mai de seamă decât noi, că nu va uita niciodată și nu va părăsi sămânța

1 [77:2] Sirian / Arab „pe un copac” [5] [77:22] Greacă / din persană „Ufratu” / ebraică „Furat”
2 [78:1] c / abdeghiwp adaugă
3 [78:1] c / abdefghiwp omite „din literă” [8] [78:1] c / alții adaugă
4 [78:3] c / abdefghiwp omite „fi cu tine”
5 [78:3] abdefghilwp / c, arab „eu ”
6 [78:3] abcgh / defiwr omite „dimpotrivă”
7 [78:4] c / abdefghiwp „Știu că, iată, noi cele douăsprezece seminții suntem”
8 [78:5] c / abdefghiwp „rău”

© Biblioteca Spirituală

noastră; [1]ci, cu multă îndurare, îi va aduna laolaltă pe toți [2]cei ce au fost risipiți.

79.1 De aceea, frații mei, aflați mai întâi ce s-a întâmplat cu Sionul, adică cum s-a suit Nebucadnețar, regele Babelului, împotriva noastră.

2 Căci am păcătuit împotriva Celui care ne-a creat și n-am păzit poruncile [3]pe care ni le-a poruncit *să le ținem* .

3 Și totuși, el nu ne-a pedepsit așa cum meritam.

4 Căci ceea ce s-a întâmplat vouă, suferim și noi, chiar mai mult, căci s-a întâmplat și nouă.[4]

80.1 Și acum, frații mei, vă fac cunoscut că [18] când dușmanii au înconjurat cetatea, au fost trimiși mesageri de la Cel Preaînalt. Și [5]au [6]dărâmat fortificațiile zidului puternic, iar El [7]a distrus colțurile solide de fier care nu puteau fi desprinse .[8]

2 Cu toate acestea, au ascuns unele dintre vasele [9]sfinte, ca să nu fie pângărite [10]de dușmani.

3 Și după ce au făcut aceste lucruri, [11]au lăsat imediat în seama dușmanilor [12]*următoarele : zidul dărâmat, casa jefuită, templul ars și poporul învins pentru că* fusese dat în mâini, ca nu cumva dușmanii să se laude și să zică: „ Cu putere [27] am biruit până într-atât încât am nimicit chiar și casa Celui Preaînalt.”

4 I-au legat și pe frații voștri și i-au dus în Babel și i-au pus să locuiască acolo.

5 Și am rămas aici cu foarte puțini.

6 Necazul acesta este despre care vă scriu.

7 Căci știu cu adevărat că locuitorii[13] din Sion au fost o mângâiere pentru tine. Atâta timp cât [14]știai că erau prosperi, acest lucru era mai important decât necazul pe care l-ai îndurat fiind despărțit de ei.

81.1 Dar ascultați și cuvântul mângâierii!

2 Căci jeleam din cauza Sionului și am cerut îndurare Celui Preaînalt și am zis:

3 „Vor continua aceste lucruri pentru noi până la sfârșit? [15]Și ni se vor abate aceste rele [16]mereu?”

4 Cel Atotputernic a lucrat [17]după mulțimea [18]harurilor Sale și Cel Preaînalt *a lucrat* după mărimea îndurării Sale. Mi-a descoperit un cuvânt, ca să fiu mângâiat; mi-a arătat vedenii, ca să nu mai fiu niciodată chinuit; *mi -a făcut* cunoscute tainele [34] ale vremurilor și mi-a arătat venirea anotimpurilor.

CAPITOLUL 82~84

82.1 De aceea, frații mei, v-am scris ca să găsiți mângâiere în mulțimea necazurilor voastre . [35]

2 Căci voi toți știți că Creatorul nostru [19]ne va răzbuna cu siguranță pe toți dușmanii noștri, după tot ce au făcut împotriva noastră și printre noi; *și,* de asemenea, că împlinirea pregătită de Cel Preaînalt este aproape și că harul Lui vine și că împlinirea judecății Lui nu este departe.

3 Căci iată, [20]în prezent, [21]vedem mulțimea prosperității *tuturor* neamurilor, în timp ce ele au lucrat cu

---

1 [78:7] c / abdefghimwp „părăsește-ne”
2 [78:7] abdefghwp / c omite „tot”
3 [79:2] chwp / abdefgil „poruncă”
4 [79:4] bdefghiwp „Dar, la fel, ceea ce ți s-a întâmplat ție ne-a ajuns și pe noi; într-o măsură preeminentă am suferit și noi” [18] [80:1] c / abdefghiwp add
5 [80:1] abcdfghilm / ewp omit „Și”
6 [80:1] Arab / Sir „el” / majoritatea omit cu totul
7 [80:1] majoritatea / c „ei”
8 [80:1] c / abdefghilmwp „fortificații”
9 [80:2] c / abdefghiwp add
10 [80:2] abcfghi / ewp „distrus” / d „luat”
11 [80:3] abdeghiwp / c (în mod eronat) „Și după ce au trecut aceste lucruri”
12 [80:3] abcgh / defiwp „când” [27] [80:3] c / abdefghiwp add
13 [80:7] ac / bdefghilwp „locuință”
14 [80:7] abcdfghi / fwp „Până acum”
15 [81:3] c / abdefghilmwp „Cât timp vor mai exista aceste lucruri pentru noi?”
16 [81:2] acdefhiwp / bg „eu”
17 [81:4] c / abdefghiwp „întotdeauna, care a acționat”
18 [81:4] abcgh / defiwp omite „al său” [34] [81:4] ch / abdefgiwp „mister” [35] [82:1] c / abdefghiwp adaugă [36] [82:1] abcgh / defiwp „necaz”
19 [82:2] Sir / Arab „salvare”
20 [82:3] c / abdefghiwp add
21 [82:3] abcdfghiwp / e omite „în prezent”

© Biblioteca Spirituală

răutate; dar ele vor fi ca un abur.[1]

4 Și noi privim mulțimea puterii lor, în timp ce ei acționează cu nelegiuire; dar ei vor fi prefăcuți ca o picătură.[2]

5 Și vedem tăria puterii lor, [3]în timp ce se împotrivesc Celui Atotputernic în fiecare ceas; [4]dar vor fi socotiți ca scuipatul.

6 Și ne gândim la slava măreției lor, în timp ce ei nu păzesc statuile [5]Celui Preaînalt; ci vor trece ca fumul.

7 Și ne gândim la frumusețea grației lor, [6]în timp ce sunt îmbibați în necurății; [7]dar se vor vești ca iarba care se ofilește.

8 Și ne gândim la puterea cruzimii lor, în timp ce ei nu-și amintesc de sfârșit; dar vor fi zdrobiți ca un val trecător.

9 Și observăm mândria [8]puterii lor, în timp ce neagă bunătatea lui Dumnezeu, [9]care le-a fost dată; dar ei vor dispărea ca un nor trecător.

83.1 Căci Cel Preaînalt Își va grăbi vremurile și Își va aduce la îndeplinire vremurile.

2 Și cu siguranță îi va judeca [10]pe cei din lumea lui. Și va cerceta cu adevărat totul cu privire la toate faptele lor păcătoase.[11]

3 Și el va cerceta cu siguranță gândurile secrete și ceea ce este păstrat în cămările interioare ale [12]fiecăruia dintre mădularele omului; [13]și va face *aceste lucruri* evidente în prezența oricărui vinovat.

4 Căci [14], de aceea, niciunul din aceste lucruri să nu vă intre în inimă; ci, dimpotrivă, să fim dornici, căci ceea ce ne -a fost făgăduit [15]se va întâmpla.

5 Și nu ar trebui să privim acum [16]la încântarea națiunilor [17]prezente [18], ci să ne amintim ce ni s-a făgăduit la sfârșit.[19]

6 Căci sfârșiturile vremurilor și ale anotimpurilor vor trece negreșit, împreună cu tot ce este în ele.

7 La [20]sfârșitul veacului va arăta atunci marea putere a Conducătorului său, când totul va ajunge la judecată.

8 De aceea, pregătiți-vă toți inimile pentru ceea ce ați crezut mai înainte, ca nu cumva să fiți excluși din ambele lumi, [21]fiind duși în exil aici și chinuiți acolo.[22]

9 Căci ceea ce există acum, sau ceea ce a trecut, sau ceea ce va veni, în toate aceste lucruri, nici răul nu este pe deplin rău, nici binele nu este pe deplin bun.

10 Căci orice fel de sănătate care există acum se transformă în boli.[23]

11 Și fiecare putere care există acum se transformă în slăbiciune. Și fiecare putere care există acum se transformă în neputință. [24]Și fiecare energie tinerească se transformă în bătrânețe și împlinire.

12 Și fiecare frumusețe grațioasă care există acum se transformă în ofilire și urâțenie.

13 Și orice mândrie infantilă [25]care există acum se transformă în umilință și rușine.

14 Și orice glorie trufașă care există acum se transformă într-o rușine

---

1 [82:3] cel mai mult / c (în mod eronat) „ca poluați”
2 [82:4] abdefghilwp / c, arabă (în mod eronat) „poluare”
3 [82:5] abdefghiwp / c, arab (în mod eronat) „adevăr”
4 [82:5] abdefghiwp / c (în mod eronat) „an”
5 [82:6] c / abdefghwp „porunci”
6 [82:7] c / abdefghilwp „viață” / arab „trupuri”
7 [82:7] c / abdefghilwp „poluare”
8 [82:9] c / abdefghiwp „frumusețe”
9 [82:9] c / abdefghiwp omite „al lui Dumnezeu”
10 [83:2] acdefhiwp / bg „Și Dumnezeul nostru va judeca”
11 [83:2] c / abdefghiwp „lucrările lor ascunse”
12 [83:3] c / abdefghilwp „deși care sunt în camera interioară [mai multe «camere»] ale”
13 [83:3] abdefghilwp / c „fiecare mădular care era în păcate”
14 [83:4] c / alții adaugă
15 [83:4] c / abdefghiwp add
16 [83:5] c / abdefghiwp add
17 [83:5] abdfghiwp, arabă / c „încântări”
18 [83:5] c / abdefghiwp omite „prezent”
19 [83:5] abcdfghiwp / e omite „ *Și ar trebui... sfârșitul* ” (din eroare de scribală)
20 [83:7] c / abdfghiwp adaugă „În” / e adaugă în schimb „Și”
21 [83:8] c / abdefghikwp „din lume”
22 [83:8] c / abdefghiwp „care va fi dus acum în exil și va fi chinuit atunci” (e este ușor diferit)
23 [83:10] abcdeghk / dfiwp „boală”
24 [83:11] c / bg (similar cu adefhi) „impotență” / k omite aici (din greșeală de scrib)
25 [83:13] c / abdefghikwp „fiecare stăpânire și deșertăciune” / arabă „mândria cu care se laudă poporul”

© Biblioteca Spirituală

tăcută.[1] Și fiecare încântare și splendoare care există acum se transformă într-o ruină tăcută.

15 Și orice bucurie și desfătare care există acum se transformă în respingere [2]și ruină.

16 Și orice zarvă mândră care există acum[3] se transformă în praf nemișcat.[4]

17 Și fiecare avere bogată [5]care există acum se schimbă numai în Lumea de Dincolo.

18 Și orice poftă care există acum se transformă în moarte involuntară. Și orice poftă desfrânată [6]care există acum[7] se transformă într-o judecată chinuitoare.

19 Și orice prefăcătorie înșelătoare [8]care există acum se transformă într-o respingere adevărată.

20 Și orice dulceață a mirului care există acum se schimbă în [9]judecată și condamnare.

21 Și orice [10]prietenie mincinoasă se transformă în [11]defăimări tăcute.[12]

22 Așadar, fiindcă toate aceste lucruri se întâmplă acum, credeți [13]că nu vor fi pedepsite?

23 Dar împlinirea[14] tuturor lucrurilor se va împlini.

84.1 Acum, iată,[15] cât timp sunt încă în viață, v-am dat cunoștință. Căci am spus ca voi toți să învățați, mai presus de toate, poruncile Celui Atotputernic, în care vă voi învăța. [16]Și înainte de a muri, vă voi pune înainte câteva dintre poruncile judecății Sale.

2. Aduceți-vă aminte că, în trecut, Moise a chemat cerurile și pământul să mărturisească împotriva voastră și a zis: „ *Dacă veți călca legea, veți fi risipiți; dar dacă o veți păzi, veți fi sădiți* .”[17]

3 Și[45] v-a spus și alte lucruri când erați doisprezece seminții împreună în pustiu.

4 Și după moartea lui, i-ai lepădat de la tine și,[18] prin urmare, ceea ce a fost prezis s-a întâmplat asupra ta.

5 Și acum, Moise v-a vorbit înainte ca aceste lucruri să vi se întâmple și, iată, vi s-au întâmplat, pentru că ați părăsit legea.

6 Iată, vă spun și eu, după ce veți suferi, că dacă veți asculta de lucrurile pe care vi le-am spus, veți primi de la Cel Atotputernic toate lucrurile care v-au fost păstrate și păstrate.

7 Așadar, să fie scrisoarea aceasta o mărturie între mine și voi, ca să vă aduceți aminte de poruncile Celui Atotputernic și să-mi slujească de apărare înaintea Celui ce m-a trimis.

8 Și aduceți-vă aminte de Sion și de lege,[19] și de pământul sfânt și de frații voștri și de legământ și[20] de părinții voștri; și nu uitați sărbătorile și sabatele.

9 Și transmiteți această scrisoare și tradițiile[49] legii copiilor voștri după voi, așa cum vi *le -au transmis și părinții voștri* .

10 Și rugați-vă întotdeauna, neîncetat ,[50] și cu sârguință din tot sufletul vostru, ca Cel Atotputernic să se împace cu voi și să nu vă mai socotească mulțimea păcatelor voastre, [21]ci să vă aduceți aminte de

---

1 [83:14] abdfgik / cewp omite „Și orice glorie a aroganței... rușine tăcută” (din eroare scribală)
2 [83:15] c / abdefghikwp „viermi”
3 [83:16] abdefghikwp / c omite „care există acum”
4 [83:16] c / abdefghikmwp „în liniște și praf”
5 [83:17] cdefiwp (lit. „posesie de bogății”) / abghk (lit. „posesie și bogății”)
6 [83:18] abcegh (lit. „dorința poftelor”) / dfiwp (lit. „dorința poftelor”)
7 [83:18] abdefghikwp / c omite „care există acum”
8 [83:19] c (lit. „orice prefăcătorie de înșelăciune”) / abdefghiklnwp „orice prefăcătorie și înșelăciune” (unii au „înșelăciuni” în loc de „înșelăciune”)
9 [83:21] majoritatea / c omit „infirmarea prin adevăr... există acum se transformă în”
10 [83:21] abdefghikwp / c omite „mincintă”
11 [83:21] c / abdefgikwp „adevăr”
12 [83:21] c / alții „defăimare”
13 [83:22] c / abdefghiklwp „acum, crede cineva”
14 [83:22] abcdefghik / wp omite „de”
15 [84:1] c / abdefghikwp add
16 [84:1] c / bdghilwp „toți ar trebui să învățați lucrurile minunate; căci Cel Atotputernic mi-a poruncit să vă învăț”
17 [84:2] c / abdefghiwp „păstrat” [45][84:3] c / abdefghiwp „Dar”
18 [84:3] ch / abdefgiwp omite „și”
19 [84:8] c / abefghilwp „adu-ți aminte de lege și de Sion” / d „adu-ți aminte de legea <?> Sion”
20 [84:8] c / abdefghiwp „din” [49][84:9] c / abdefghiwp „tradiție” [50][84:10] c / abdeghiwp add
21 [84:10] abdefghiwp / c, „păcătoși” arabi

© Biblioteca Spirituală

integritatea părinților voștri.

11 Căci dacă nu ne judecă după mulțimea îndurării Sale, vai de noi toți cei născuți!

CAPITOLUL 85~87

85.1 În plus, să știți că, în vremurile de demult și în generațiile trecute, părinții noștri au avut ajutoare, profeți drepți și sfinți.[1]

2 Mai mult,[2] eram în țara noastră și ei ne-au ajutat când am păcătuit și au intervenit pentru noi la Cel ce ne-a creat, căci s-au încrezut în lucrările lor. Și Cel Atotputernic i-a auzit[3] și ne-a curățit de păcatele noastre.

3 Dar acum, cei drepți s-au adunat, iar profeții dorm. Și[4] noi am părăsit[5] țara, Sionul ne-a fost luat și acum nu ne mai rămâne nimic, afară de Cel Atotputernic și de Legea Lui.

4 Prin urmare, dacă ne îndreptăm și ne pregătim inimile, vom primi tot ce am pierdut, împreună cu mult mai mult decât am pierdut, înmulțit enorm.[6]

5 Căci tot ce am pierdut a fost supus stricăciunii, și tot ce vom primi nu va fi stricăcios.

6 De aceea le-am scris și fraților noștri din Babel, ca[7] să le atest și lor aceste lucruri.

7 Și tot ce v-am spus mai înainte ar trebui să fie întotdeauna înaintea ochilor voștri, întrucât suntem încă în spiritul[8] puterii libertății noastre.

8 Și[9] Cel Preaînalt este[10] îndelung răbdător față de noi și ne-a arătat ce va veni și nu ne-a ascuns ce se va întâmpla la sfârșit.

9 De aceea, înainte ca judecata[11] să-și ceară dreptul și adevărul despre ceea ce[12] i se cuvine de drept, să ne pregătim sufletul, ca să stăpânim și să nu fim stăpâniți, ca să nădăjduim și să nu fim rușinați și ca să ne odihnim cu părinții noștri și să nu fim chinuiți împreună cu cei ce ne urăsc.

10 Căci tinerețea *acestei* lumi a trecut și vigoarea creației s-a epuizat deja. Și venirea[13] vremurilor este foarte aproape; într-adevăr, ele *vor* fi trecut. Și urciorul este aproape de fântână, și corabia de port, și drumul călătoriei de cetate, și viața de împlinirea *ei* .

11 Și pregătiți-vă sufletele, pentru ca, după ce veți fi plecat și veți fi coborât din corabie, să găsiți odihnă și să nu fiți osândiți, [14]odată ce veți fi ajuns la destinație.

12 Căci iată,[15] Cel Preaînalt va aduce la îndeplinire toate aceste lucruri.[16] Nu va mai fi niciodată prilej de răzgândire, nici hotărâre de timp, nici durată de anotimpuri, nici schimbare de căi; [17]nici prilej de rugăciune, nici trimitere de cereri, nici dobândire de cunoștință,[18] nici dăruire de dragoste;[19] ici prilej pentru suflet să se răzgândească, nici cereri[20] pentru greșeli, nici rugăciuni[21] ale părinților, nici mijlocire a profeților, nici ajutor al celor drepți.

13 Căci există o sentință de judecată pentru stricăciune,[22] cu privire[22] la calea spre foc și la calea care duce la cărbuni *aprinși*.[24]

14 De aceea există o singură lege prin Unuia, o singură lume și un sfârșit pentru toți cei care locuiesc în ea.

15 Și[23] atunci îi va păzi pe cei pe

---

1 [85:1] c / abdefghiwp „oameni drepți și profeți sfinți”

2 [84:2] c / abdefghiwp „Nu, mai mult”

3 [84:2] c / abdefghiwp „le-a auzit rugăciunea” / Arab „obișnuia să le îndeplinească cererea”

4 [84:3] c / abdeghiwp adaugă

5 [84:3] abdefghiwp / c „al nostru”

6 [84:4] c / abdefghiwp „inimi, vom primi înapoi tot ce am pierdut și mult mai mult decât am pierdut, înmulțit enorm?”

7 [84:6] abcg (h similar) / defiwp „Babel și”

8 [84:7] c / abdefghiwp „spirit și *în* ”

9 [84:8] c / abdefghiwp omite „Și”

10 [84:8] c / abdefghiwp omite „de asemenea”

11 [84:9] a / c „înaintea judecății sale” / bdefghilwp „înaintea Judecătorului”

12 [84:9] ac / bdefgiwp „adevăr care”

13 [84:10] abcdeghil / wp „spațiu”

14 [84:11] abcgh / efwp „și poate avea odihnă” / di sunt diferite

15 [84:12] c / alții „Căci, iată, când” / Arabă „Căci când”

16 [84:12] c / alții, arabă „vine, va veni”

17 [85:12] bgwp / dei „al căii” / ac „a deschide spațiu” / h „al sufletelor”

18 [85:12] bcdefghiwp / „nici un dătător”

19 [85:12] cd / abefghiwp „nici iartător de vinovăție”

20 [85:12] c / abdeghilwp „supunere” / f omite materialul aici

21 [85:12] c / bdefghiwp „rugăciune” 22 [85:13] c / abdefghiwp „de”

22 [85:13] abdefghiwp / c adaugă 24 [85:13] c / abefghi „spre Gheenă” / Arabă „spre focul Gheenei”

23 [85:15] adăugare bcgh / adefilwp

© Biblioteca Spirituală

care îi poate ierta și[1] îi va curăți de păcate; și, în același timp, îi va nimici pe cei pângăriți de păcate.

86.1 Așadar, când veți primi scrisoarea mea,[2] citiți-o cu atenție în adunările voastre. Și meditați la ea, în special însă[28] în zilele de post. Și aduceți-vă aminte de mine prin această scrisoare, așa cum și eu îmi aduc aminte de voi prin ea, și ea să vă fie de bine[3] întotdeauna.

87.1 După ce am terminat de scris toate cuvintele acestei scrisori, scriind-o cu grijă până la sfârșit, am împăturit-o, am pecetluit-o cu grijă și am legat-o de gâtul vulturului. Am lăsat-o să plece și am trimis-o.[4] Sfârșitul scrisorii lui Baruc, fiul lui Neria.[5]

2 Baruch este cunoscută și sub numele de *Apocalipsa lui Baruch* sau *Apocalipsa siriacă a lui Baruch* (folosită pentru a o distinge de *Apocalipsa lui Baruch în greacă*). Apocalipsa propriu-zisă ocupă primele 77 de capitole ale cărții. Capitolele 78-87 sunt denumite de obicei *Scrisoarea lui Baruch* către cele nouă seminții și jumătate. Este inclus în unele ediții ale Peșitei și face parte din Biblie în tradiția ortodoxă siriacă. Are 87 de secțiuni (capitole).

1 [85:15] c / adefghiwp „a păstra. Și pe aceia pe care îi poate ierta, el”
2 [86:1] c, Arab / l „primește scrisoarea” [28] [86:1] c / l adaugă „totuși”
3 [86:1] c / abdefghiwp add
4 [87:1] c / toate celelalte omit „Și s-a întâmplat... a dispărut.”
5 [87:1] c / bgh (similar) „ *Aici* se termină prima scrisoare a lui Baruch, scribul.” / dei „ *Aici* se termină prima scrisoare.” / wp „ *Aici* se termină scrisoarea lui Baruch.” / f omite complet

© Biblioteca Spirituală